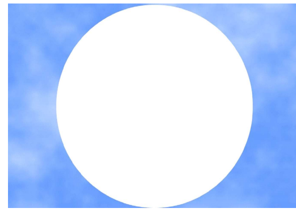
TIPITAKA

MAHAPARANIBBANA SUTTA

L'ensenyança del Nirvana final

Traducció al català: Nilanan Das

Text budista

<u>Índex</u>

3. Part 3: Renúncia a la vida

4. Part 4: El darrer àpat

5. Part 5: A Kusinara

6. Part 6: La mort

Part 1:

A Magadha

0. Situació

(1.1.)(131) Això és el que he sentit a dir: En certa ocasió el benaurat residia a Rajagaha, en el cim anomenat Bec de voltor. En aquell temps, el rei Ajatasattu Vedechiputta de Magadha va voler atacar als vajjians i va dir el següent:

-Colpejaré als vajjians. Per molt que siguin poderosos i gloriosos, els destruiré. Els portaré a la ruïna.

(1.2.)(132) I el rei Ajatasattu es va dirigir al brahman -el seu primer ministre-, amb aquestes paraules:

-Brahman, cerca al benaurat, fes una postració en el meu nom i pregunta-li si està bé de salut i si viu tranquil, ple d'energia i en pau. Seguidament digues-li: «Venerable Senyor, el rei Ajatasattu Vedehiputta de Magadha desitja atacar als vajjians i diu: Colpejaré als vajjians. Per molt que siguin poderosos i gloriosos, els destruiré. Els portaré a la ruïna". Llavors, torna aquí i m'expliques, fidelment, quina és la resposta del Tathagata, ja que mai menteix.

1. Vassakarabrahmana – El brahmà Vassakara

(1.3.)(133) -D'acord, senyor -va respondre Vassakara i un cop enganxats els carruatges reals, en va muntar un i va dirigir-se cap als afores de Rajagaha, al cim del bec de voltor, fins on el camí li ho va permetre. Seguidament, va continuar a peu fins l'indret on es trobava el benaurat. Ja en la seva presencia, el va saludar amb veneració, va asseure's a prop i li va entregar el missatge-.

2. Rajaaparihaniyadhamma – Evitar la decadència de la nació

(1.4.)(134) En aquell moment -mentre el ventava-, el venerable Ananada estava d'en peu just darrere del benaurat. El benaurat va preguntar-li:

-Ananda, saps si els vajjians es reuneixen freqüentment en assemblees?

-Si, ho he sentit a dir, venerable senyor, ho fan amb freqüència- va respondre Ananda.

-Ananda, mentre els vajjians portin a terme aquestes assemblees freqüentment i regularment, poden esperar la prosperitat i no pas la decadència.

Ananda, mentre els vajjians visquin amb harmonia, dissolguin les seves assemblees harmònicament i facin negocis en harmonia, poden esperar la prosperitat y no pas la decadència.

Has sentit a dir si els vajjians desautoritzen coses que no han estat autoritzades encara, sinó que actuen d'acord amb el que ha estat autoritzat ancestralment?

-Si, ho he sentit a dir, venerable senyor, ho fan amb freqüència- va respondre, Ananda.

-Saps si ells respecten, veneren, honren i saluden als homes d'edat i els consideren dignes de ser escoltats? Saps si tracten correctament a les dones dels altres i a les seves filles? Saps si veneren, visiten i honren els santuaris sagrats i els donen el suport que s'han compromès a donar anteriorment? Saps si fan ofrenes per tal que els arahants del futur i els presents puguin ser rebuts i viure apropiadament?

-Si, venerable senyor, he sentit a dir que així ho fan- va respondre, Ananda.

-Ananda, mentre els vajjians facin ofrenes per tal que els arahants del futur i els del present siguin rebuts i visquin apropiadament amb ells, poden esperar la prosperitat i no la decadència.

(1.5.)(135) Llavors el benaurat va dir-li al brahman Vassakara:

-Fa temps, brahman, estant de pas pel santuari de Sarandada a Vesali, vaig ensenyar als vajjians aquests set principis que prevenen la decadència i mentre els practiquin i no perdin la seva força, els vajjians seran pròspers i no decadents.

-Venerable senyor, si els vajjians complissin tan sols un d'aquests principis, podrien esperar la prosperitat i no la decadència, i encara més si els complissin tots. Realment, els vajjians mai seran conquerits pel rei Ajatasattu amb la violència i les armes. Tal cosa només seria possible si hi hagués alguna traïció o sorgís la discòrdia entre ells- va respondre Vassakara.

-I ara, venerable senyor, et demano permís per partir. Estic enfeinat i tinc moltes coses per fer.

-Brahman, fes el que hagis de fer- va respondre el benaurat.

Vassakara va escoltar content les paraules del benaurat, es va posar d'en peu i va partir.

3. Bhikkuaparihaniyadhamma – Evitar la decadència dels practicants

(1.6)(136) Moments després de la retirada de Vassakara, el benaurat va dir:

-Ananda, vés on són els nostres, a prop de rajagaja i reuneix-los en la sala de les assemblees.

-Molt bé, venerable senyor -va respondre el venerable Ananda i així es va fer-. Després es va acostar al benaurat, el va saludar reverentment i, seient a prop, va dir:

-La shanga està reunida, venerable senyor. Ja pot tirar endavant.

Llavors el benaurat es va llevar del seu seient, va anar cap a la sala d'assemblees i seient en el lloc corresponent, va dir:

-Germans us ensenyaré els set principis que condueixen cap al benestar. Escolteu-me atentament que parlaré.

-Sí venerable senyor- van respondre els deixebles i el benaurat va continuar dient:

-Mentre els deixebles segueixin reunint-se freqüentment i regularment en assemblees, poden esperar la prosperitat i no la decadència. Mentre visquin harmònicament, dissolguin harmònicament les seves assemblees i tractin els seus assumptes apropiadament, poden esperar la prosperitat i no la decadència. Mentre no autoritzin coses que no han estat autoritzades prèviament i no deroguin les que han estat autoritzades en el passat, sinó que actuïn d'acord a allò què ha estat autoritzat gràcies a l' experiència pràctica, poden esperar la prosperitat i no la decadència. Mentre respectin, venerin, honrin i saludin als seus avantpassats, als que han estat ordenats fa temps, als pares i caps de la shanga i els considerin dignes de ser escoltats, poden esperar la prosperitat i no la decadència. Mentre es mantinguin en relació al bosc i a la natura com indret on viure, poden esperar la prosperitat i no la decadència. Mentre preservin la seva pròpia atenció conscient de manera que, en el futur, altres virtuosos practicants trobin en ells una bona companyia i els que ja conviuen, ara, visquin en pau, poden esperar la prosperitat i no la decadència. Mentre els deixebles mantinguin aquests set principis i tinguin coneixament dels mateixos, poden espera la prosperitat i no la decadència.

(1.7)(137) -Ara us ensenyaré uns altres set principis que condueixen al benestar. Escolteu i pareu atenció que parlaré.

-Sí, venerable senyor -van respondre els deixebles i el benaurat va continuar dient:

-Sempre que els practicants no es complaguin i concentrin a excessives activitats, poden esperar la prosperitat i no la decadència. Sempre que els practicants no es complaguin i concentrin en parlar, poden esperar la prosperitat i no la decadència. Sempre que els practicants no es complaguin i concentrin en dormir, poden esperar la prosperitat i no la decadència. Sempre que els practicants no es complaguin i concentrin en cercar companyia afectiva, poden esperar la prosperitat i no la decadència. Sempre que els practicants no es complaguin i concentrin en els mals desitjos, poden esperar la prosperitat i no la decadència. Sempre que els practicants no es complaguin i concentrin en conrear les males amistats, poden esperar la prosperitat i no la decadència. Sempre que els practicants no es complaguin i concentrin en les consecucions parcials,

poden esperar la prosperitat i no la decadència. Mentre els practicants alimentin aquests set principis que porten benestar i en siguin concients, poden esperar la prosperitat i no la decadència.

(1.8.)(138) -Ara, germans, us ensenyaré set factors més que porten al benestar. Pareu atenció al que diré.

-Sí, venerable senyor -van respondre els presents i el benaurat va continuar dient:

-Sempre que els practicants tinguin fe, poden esperar la prosperitat i no la decadència. Sempre que els practicants tinguin modèstia, poden esperar la prosperitat i no la decadència. Sempre que els practicants s'abstinguin de fer dolenteries o danyar altres éssers, poden esperar la prosperitat i no la decadència. Sempre que els practicants aprenguin eficientment, poden esperar la prosperitat i no la decadència. Sempre que els practicants tinguin vigor, poden esperar la prosperitat i no la decadència. Sempre que els practicants tinguin atenció conscient, poden esperar la prosperitat i no la decadència. Sempre que els practicants tinguin saviesa, poden esperar la prosperitat i no la decadència. Sempre que els practicants mantinguin aquests set principis que porten al benestar i els coneguin bé, poden esperar la prosperitat i no la decadència.

(1.9.)(139) -Ara, germans, us ensenyaré set factors més que porten al benestar. Pareu atenció al que diré.

-Sí, venerable senyor», van respondre els presents i el benaurat va continuar dient:

-Sempre que els practicants desenvolupin l'atenció conscient, poden esperar la prosperitat i no la decadència. Sempre que els practicants desenvolupin la indagació dels fenòmens com factor del despertar, poden esperar la prosperitat i no la decadència. Sempre que els practicants contemplin la energia com factor del despertar, poden esperar la prosperitat i no la decadència. Sempre que els practicants contemplin la felicitat com factor del despertar, poden esperar la prosperitat i no la decadència. Sempre que els practicants contemplin la tranquil·litat com factor del despertar, poden esperar la prosperitat i no la decadència. Sempre que els practicants contemplin la concentració com factor del despertar, poden esperar la prosperitat i no la decadència. Sempre que

els practicants contemplin la equanimitat com factor del despertar, poden esperar la prosperitat i no la decadència. Sempre que els practicants mantinguin aquests set principis que porten al benestar i els coneguin bé, poden esperar la prosperitat i no la decadència.

(1.10.)(140)

-Ara, germans, us ensenyaré set factors més que porten al benestar. Pareu atenció al que diré.

-Sí, venerable senyor -van respondre els presents i el benaurat va continuar dient:

-Sempre que els practicants desenvolupin la percepció de l'impermanència, poden esperar la prosperitat i no la decadència. Sempre que els practicants desenvolupin la percepció del «no ser», poden esperar la prosperitat i no la decadència. Sempre que els practicants desenvolupin la percepció de les impureses, poden esperar la prosperitat i no la decadència. Sempre que els practicants desenvolupin la percepció del perill, poden esperar la prosperitat i no la decadència. Sempre que els practicants desenvolupin la percepció del dolor, poden esperar la prosperitat i no la decadència. Sempre que els practicants desenvolupin la percepció del desaferrament, poden esperar la prosperitat i no la decadència. Sempre que els practicants desenvolupin la percepció de la fi, poden esperar la prosperitat i no la decadència. Sempre que els practicants mantinguin aquests set principis que porten al benestar i els coneguin bé, poden esperar la prosperitat i no la decadència.

(1.11.)(141) -Ara, germans, us ensenyaré els sis factors que porten al benestar. Pareu atenció al que diré.

-Sí, venerable senyor», van respondre els presents i el benaurat va continuar dient:

-Sempre que els practicants, tant en públic com en privat, desenvolupin l'amor benevolent en els seus actes, en la seva forma de parlar i en el seu pensament, poden esperar la prosperitat i no la decadència. Sempre que els practicants, tant en públic com en privat, comparteixin amb altres companys virtuosos, qualsevol cosa que rebin, com són els sants regals, inclòs el menjar dels seus bols i no ho guardin exclusivament per a ells, poden esperar la prosperitat i no la decadència. Sempre que els

practicants, tant en públic com en privat, mantinguin amb fermesa i sense alteració, els regles de bon comportament, regles que porten a l'alliberació, que són lloades i recomanades pels savis, que porten a la concentració i perseverin en elles, poden esperar la prosperitat i no la decadència. Sempre que els practicants, tant en públic com en privat, desenvolupin l'amor benevolent en els seus actes, en la seva forma de parlar i en el seu cap, poden esperar la prosperitat i no la decadència. Sempre que els practicants, tant en públic com en privat, desenvolupin la noble visió que condueix a l'alliberació i a l'erradicació del sofriment, en companyia conscient amb els companys, poden esperar la prosperitat i no la decadència. Sempre que els practicants mantinguin aquests sis factors que porten al benestar i els coneguin bé, poden esperar la prosperitat i no la decadència.

(1.12)(142) Llavors, el benaurat, quan encara era al cim del bec de voltor, va oferir un discurs complet i detallat:

-Heus aquí la moralitat, la concentració i la saviesa. Quan la concentració va acompanyada amb moralitat porta un gran benefici i molts fruits. Quan la saviesa va acompanyada de concentració porta un gran benefici i molts fruits. La ment guiada per la saviesa, s'allibera completament de les corrupcions de la sensualitat, de l'existència, de les falses opinions i de l'ignorància.

(1.13)(143) El benaurat estava de pas per Rajagaha i va romandre-hi durant força temps. Llavors, va dir-li al venerable Ananda:

-Vine Ananada, anem a Ambalatthika.

Ananda va respondre:

-Molt bé, venerable senyor.

Ananda i el benaurat caminaren cap allí junt amb un bon nombre de seguidors.

(1.14) Mentre el benaurat romania al parc reial d'Ambalattika, va oferir aquest detallat i complet discurs:

-Heus aquí la moralitat, la concentració i la saviesa. Quan la concentració va acompanyada amb moralitat porta un gran benefici i molts fruits. Quan la saviesa va acompanyada de concentració porta un gran benefici i

molts fruits. La ment guiada per la saviesa, s'allibera completament de les corrupcions de la sensualitat, de l'existència, de les falses opinions i de l'ignorància.

(1.15)(144) Havent residit a Ambalatthika durant força temps, el benaurat va dirigir-se al venerable Ananda amb aquestes paraules:

-Anem-nos ara cap a Nalanda.

I, dit això, així ho van fer. A Nalanda, el benaurat va romandre al bosc dels Mangos.

4. Sariputtasihanada – Sariputta rugeix com un lleó

(1.16)(145) Llavors, el venerable Sariputta va anar a veure al benaurat, el va saludar respectuosament i, seient a prop seu, va dir:

-En el meu parer, és ben clar que, mai hi ha hagut, ni mai hi haurà, ni existeix ara mateix, cap altre asceta o brahman que hagi estat o estigui més despert que el benaurat.

-Has parlat amb arrogància, amb veu de brau, Sariputta. Has rugit com un lleó i amb audàcia. Com és possible? És que potser han aparegut davant teu tots els arahants i els budes del passat i amb llur intel·ligència han obert la teva ment per tal de mostrar-te quins benaurats van tenir unes o altres virtuts, quines van ser les seves ensenyances, la seva saviesa, el seu camí cap a l'alliberació?

-No venerable senyor -va respondre Sariputta.

-Llavors, hauràs vist a tots els arahants i budes futurs i saps, per tu mateix, que aquests benaurats tenen les virtuts que tenen, saps quina serà la seva ensenyança, coneixes la seva saviesa i per quin camí et conduiran cap a l'alliberació?

-No venerable senyor.

Bé, Sariputta, si més no, m'hauràs conegut a mi, com arahant i buda i saps, per experiència, que el benaurat té unes virtuts o unes altres, que aquesta és la seva ensenyança, que aquesta és la seva saviesa i quin és el seu camí cap a l'alliberació, oi?

-No venerable senyor"

-Llavors, Sariputta -vist que no tens coneixement dels budes del passat, del futur i del present-, com goses parlar amb tanta arrogància i fermesa, amb veu de brau i rugir com un lleó i amb tanta audàcia?

(1.17)(146) -Venerable senyor, no conec la ment dels budes del passat, del futur i del present. Si més no, conec el corrent del Dharma. Venerable senyor, tal cosa és com una ciutat reial fronterera amb grans baluards, rodejada amb murs gegantins en els quals s'hi troba una sola porta guardada per un porter savi, hàbil i intel·ligent, que no deixa entrar als forasters i permet l'entrada als habitants. El guarda patrulla i controla tot el perímetre, de manera que no queda ni una sola esquerda en el baluard, ni tan sols una de tan petita que permeti el pas d'un gat. Així que tots els éssers grans, que entren o surten de la ciutat, necessàriament, han de travessar aquesta única porta. En el meu parer, senyor, passa el mateix que amb el corrent del Dharma. Tots aquells arahants i budes del passat, han assolit el suprem despertar, deixant anar els cinc impediments i les impureses mentals que debiliten l'enteniment, arrelant, fermament, les quatre maneres d'establir l'atenció conscient en la seva ment i també, havent realitzat els set factors del despertar.

(1.18)(147) Després d'això, mentre romania encara a Nalanda, en el bosc dels Mangos de Pavarika, el benaurat va oferir un detallat i complet discurs als deixebles, en el qual va dir: «Heus aquí la moralitat, la concentració i la saviesa. Quan la concentració va acompanyada amb moralitat, porta un gran benefici i molts fruits. Quan la saviesa va acompanyada amb concentració, porta un gran benefici i molts fruits. La ment acompanyada de saviesa s'allibera completament de les corrupcions de la sensualitat, de l'existència, de les falses opinions i de l'ignorància.

5. Dussilaadinava – Desaventatges de la vida immoral

(1.19)(148) Havent residit a Nalanda durant força temps, el benaurat va dirigir-se al venerable Ananda amb aquestes paraules:

-Anem-nos ara cap a Pataligama.

-Molt bé, venerable senyor -va respondre Ananda.

I, dit això, el benaurat va anar-hi amb un nombrós grup de seguidors.

(1.20) A Pataligama es va escoltar això: «El benaurat és aquí!». Llavors els seguidors laics van anar a visitar el benaurat i el van saludar respectuosament. Van seure a prop seu tot dient:

-Que el benaurat accepti romandre en la nostra casa de repòs.

El benaurat va acceptar en silenci.

(1.21) Vist això, els seguidors laics, es van llevar dels seus seients i saludant atentament, es van enretirar amb respecte, mirant que el benaurat quedés a la seva dreta. Llavors es dirigiren a la casa de repòs on van cobrir el terra, preparar els seients. També hi van col·locar un recipient amb aigua i una llàntia d'oli. Llavors, van tornar a prop del benaurat i saludant-lo atentament, es van asseure a la bora tot dient:

-Tot és preparat, venerable senyor. Ja podeu anar a la casa de repòs quan us plagui.

(1.22) Llavors, el benaurat es va posar l'hàbit, va agafar el seu bol i es va dirigir amb els seus seguidors a la casa de repòs. Llavors es va rentar els peus i va asseure's amb el rostre encarat a l'est i d'esquena al pilar central de la casa. Els deixebles també es van rentar els peus i, segueren mirant a l'est, d'esquena a la paret occidental de la casa i, al davant, el benaurat. I, finalment, els deixebles laics, també es rentaren els peus i segueren amb el rostre mirant l'est, l'esquena a la part occidental de la casa i el benaurat, al davant.

(1.23)(149) Llavors, el benaurat va dirigir unes paraules als seguidors laics de Pataligama:

-Homes de família i llar, heus aquí els cinc perills que corre una persona immoral. Quins són aquests cinc perills?

-D'entrada, la persona pateix la pèrdua de les propietats per ser negligent en els seus assumptes. Després, agafa una mala reputació a causa de la seva immoralitat i mala conducta. També, quan assisteix a qualsevol assemblea, la dels khattiyas, la dels brahmans o la dels homes de família, sempre se sent insegura i confosa. També mort en plena confusió i,

finalment, un cop mort i amb el cos descompost, arriba als indrets de patiment i mala sort; a l'infern.

6. Silavantaasisamsa – Beneficis de la vida moral

(1.24)(150) -Homes de família i llar, heus aquí els cinc grans avantatges d'una persona que té cura de la moralitat. Quins són aquests cinc?

D'entrada, una persona diligent guanya moltes riqueses. També es fa mereixedor d'una bona reputació a causa de la seva moralitat i bon comportament. I quan participa en qualsevol assemblea, la dels khattiyas, la dels brahmans o la dels homes de família i llar, es mostra segura i decidida. Aquesta persona no morirà confosa. I, finalment, després de la mort, amb el cos ja descompost, arribarà als indrets celestials.

Aquest són els cinc grans beneficis d'una persona que té cura de la moralitat.

(1.25)(151) Havent estat els seguidors laics de pataligama instruïts, inspirats, entusiasmats i omplerts de goig amb la xerrada del dharma, es va fer de nit. Llavors, el benaurat, es va acomiadar dient:

-Homes de família i llar, la nit arriba. És el moment d'enretirar-vos cap a casa.

-Molt bé, venerable senyor -van respondre i es van llevar i, saludant respectuosament, es van enretirar mirant que el benaurat quedés sempre a la seva dreta. El benaurat va passar la resta de la nit en la casa de repòs, que havia quedat buida.

7.Pataliputtanagaramapana-
Constructors de fortaleses a Pataligama

(1.26)(152) En certa ocasió, els ministres de Maghadan, Sunidha i Vassakara estaven edificant fortaleses a Pataligama per defendre's dels vajjians on, Al mateix temps, hi vivien mils de Deves. I, els Deves més poderosos, influïen en la ment dels oficials reials, de tal manera que aconseguien que aquest fessin fora als menys poderosos. Això és el que

aconseguien.
(1.27) I el benaurat, amb la seva clara visió, que sobrepassava la dels humans, va poder visualitzar a milers de Deves assentant-se a Pantaligama. I quan es va fer de dia, el benaurat va preguntar al venerable Ananda:

-Ananda, qui està construint fortaleses a Pantaligama?

-Venerable senyor, Sunidha i Vassakara, els ministres de Magadha, són els que construeixen fortaleses contra els vajjians.

(1.28) -Ananda, és com si la fortaleza que Sunidha i Vassakara construeixen a Pataligama, hagués estat recomanada per les trenta-tres divinitats. Jo vaig poder visualitzar amb la meva visió clara, com nombrosos Deves s'han instal·lat a Pataligama i, també, com aquells que eren poderosos influïen en la ment dels oficials reials, de manera que s'apropiaven d'aquells indrets on residien els Deves de mitjà o baix poder i els feien fora. Això és el que causaven els Deves poderosos en les seves ments. En una regió en la qual dominen els devas poderosos, s'estableixen els oficials de gran poder i en les àrees on s'assenten els Deves de poder mitjà o baix, s'estableixen, també, els oficials de poder mitjà o baix. Realment, Ananda, fins allà on s'estengui el regne i el comerç dels aryas, també Pataliputta s'hi estendrà com a ciutat destacada. Si mes no, Pataliputta, haurà de fer front a tres perills: el foc, l'aigua i la disputa.

(1.29)(153) Llavors, Sunidha i Vassakara anaren a cercar al benaurat i, havent-lo saludat respectuosament, van romandre a prop, tot dient:

-Vulgui acceptar, el venerable Gautama i els seus seguidors, una ofrena de menjar.

El benaurat va acceptar en silenci.

(1.30) Havent entès l'acceptació, Sunidha i Vssakara van tornar a casa i van preparar un gran àpat, escollint, personalment, tota classe d'aliments, cuinats i crus. Quan el menjar era llest, li ho van fer saber al benaurat:

-Venerable Gautama, el menjar està servit.

Llavors, el benaurat havent-se vestit d'hora al matí, va agafar el seu bol i l'hàbit de carrer i va anar amb els seus seguidors a la residència de Sunidha i Vassakara. Un cop allí, es va asseure en el lloc especialment preparat. Llavors, Sunhida i Vassakara van servir tota mena de menjar que havien preparat per als presents fins a satisfer-los a tots. I quan el benaurat va acabar de menjar, va deixar estar el bol i tots plegats van seure a terra (a ras de sol).

(1.31) Llavors, el benaurat, els va agrair l'àpat, mitjançant aquests versos:

A qualsevol regne en el qual habiti una persona sabia,

ha d'oferir aliments als guies virtuosos de la vida santa.

Onsevulga que els Deves vegin aquesta ofrena,

respectaran a aquesta persona i l'honraran.

Tindran cura d'ella com una mare te cura del fill,

Així els Deves miraran sempre que sigui feliç.

(1.32)(154) Després d'això, Sunidha i Vassakara, van seguir d'aprop al benaurat i van dir:

-Qualsevol porta per la qual el benaurat surti, serà anomenada -a partir d'avui-, «Porta del Gautama». Qualsevol pas del riu que el Gautama esculli per travessar el riu Ganga, serà anomenat -a partir d'avui-, «pas del Gautama». I la porta per on el Gautama va sortir de la ciutat, fou anomenada «la porta del Gautama».

(1.33) Llavors, el benaurat es va apropar al riu Ganga. I en aquell moment, el riu estava ple de multituds que anaven allí a banyar-se. Algunes persones cercaven una barca, d'altres cercaven un rai i d'altres que ja estaven en un rai, empenyien amb canyes de bambú per arribar a l'altra banda del riu. Llavors, el benaurat, en el temps que un home empra per doblegar el seu braç, va desaparèixer d'una banda de riu i va reaparèixer en l'altra amb els seus deixebles.

(1.34) En aquella ocasió, el benaurat va veure a la gent que cercava una barca, als que cercaven un rai i als que ja eren sobre un rai i empenyien

amb canyes de bambú per arribar a l'altra banda i veient clarament la seva situació i intencions, va compondre aquest vers:

Mentre que els que volen creuar el mar, el riu o un estany,

basteixen ponts o prenen balses, el savi ja és a l'altra bora.

11. Ambapaliganika – Ambapali, la dona de la cort

(2.14) (161) En certa ocasió, la dona de la cort anomenada Ambapali va sentir a dir que el benaurat havia arribat a Vesali i que estava al seu bosc. Ella va enllestir els millors carruatges per arribar-hi i va conduir-los fins allà on el camí s'acavava. LLavors, va seguir a peu fins trobar el benaurat. Un cop en la seva presencia, el va saludar respectuosament, va asseure's aprop i el benaurat li va transmetre la inspiradora i joiosa ensenyança de Dharma.

Part 2: Viatge a Vesali

8. Ariyasaccakatha - Ensenyança de les nobles veritats

(2.1)(155) Llavors, el benaurat li va dir a Ananda:

-Anem a Kotigama, Ananda.

-Molt bé, venerable senyor -va respondre el venerable Ananda i el benaurat va anar a Kotigama, on hi va romandre un temps, junt amb un nombrós grup de seguidors.

(2.2) Després, el benaurat es va dirigir als deixebles amb aquestes paraules:

-Com vosaltres -a causa del desconeixement i la no-comprensió de les quatre nobles veritats-, jo recorria durant molt de temps, aquest cicle de renaixements i morts. Quines són aquestes nobles veritats? Per desconeixement de la Noble *Veritat* del patiment, tots nosaltres recorríem l'interminable cicle de la mort i el renaixement. Per desconeixement de la Noble Veritat de l'origen del patiment, tots nosaltres recorríem l'interminable cicle de la mort i el renaixement. Per desconeixement de la noble veritat de la fi del patiment, recorríem l'interminable cicle de la mort i el renaixement. Per desconeixement de la noble veritat del camí que porta a la fi del patiment, recorríem l'interminable cicle de la mort i el renaixement.

I, mitjançant l'enteniment i la comprensió d'aquestes quatre nobles veritats: La noble veritat del sofriment, la noble veritat de l'origen del sofriment, la noble veritat de la fi del sofriment i la noble veritat del camí que porta a la fi del sofriment, l'avidesa i les ganes de viure seran aturades i el cicle de morts i renaixements, també.

(2.3) Dit això, el benaurat va continuar:

No haver vist ni entès les quatre nobles veritats, tal com són,

porta a viatjar, de vida en vida, a través de la interminable roda.

Però, quan les nobles veritats han estat vistes, les causes del renaixement son eliminades,

Les causes del sofriment, han estat tallades i ja no hi ha més renaixements.

(2.4) Llavors, mentre el benaurat estava a Kotigama, va oferir aquest complet i detallat discurs:

-Heus aquí la moralitat, la concentració i la saviesa. Quan la concentració va acompanyada de conducta moral, porta un gran benefici i molts fruits. Quan la saviesa va acompanyada amb la concentració, porta un gran benefici i molts fruits. La ment acompanyada de saviesa, s'allibera completament de les corrupcions de la sensualitat, de la existència, de les falses opinions i de l'ignorancia.

9. Anavattidhammasambodhiparayana – Ensenyança dels que no retornen i realitzen el Nirvana

(2.5)(156) I quan el benaurat havia estat el temps suficient a Kotigama, va dir-li al venerable Ananda:

-Vine, Ananda, anem a Natika.

-Molt bé -venerable senyor-, va respondre Ananda, i el benaurat va anar-hi acompanyat d'un nombrós nombre de seguidors i es van instal·lar a la casa de pedra.

(2.6) Llavors, el venerable Ananda es va acostar al benaurat, el va saludar respectuosament, i mentre prenia seient al seu costat, va dir:

-Senyor, el company Salha i la germana Nanda van morir a Natika. Ara bé, Quin renaixement tindran després de la mort? També ha mort a Natika el seguidor laic Sudatta i la seguidora Sujatta, igual que Kakudha, Kalinga, Nikata, Katissabha, Tuttha, Santuttha, Bhadda i Subhadda. Quins renaixements tindran després de la mort?

(2.7)(157) -Ananda, el company Salha, gràcies a la destrucció de les corrupcions, va abastar l'alliberació de les contaminacions, en vida, i gràcies a la visió clara, el savi alliberament per si mateix.

Ananda, la germana Nanda, mitjançant la destrucció dels cinc lligams inferiors, va renàixer espontàniament i va abastar el Nirvana en el nou estat. Mai més retornarà a aquest món.

Ananda, el seguidor laic Sudatta, mitjançant la destrucció dels tres lligams i la disminució de la voracitat, l'odi i la falsa il·lusió retornarà tan sols un cop més i, aconseguirà aturar tot dolor i el patiment.

La seguidora laica Sujata, mitjançant la destrucció dels cinc lligams inferiors, ha renascut espontàniament i ha abastat el Nirvana en aquest estat i ja no retornarà mai més a aquest món.

Ananada, el seguidor laic Kakudha, mitjançant la destrucció dels cinc lligams inferiors ha renascut espontàniament i ha abastat el Nirvana en aquest estat i ja no retornarà mai més a aquest món. El mateix que Kalinga, Nikata, Kathissabha, Tuttha, Santuttha, Bhadda i Subhadda.

Ananda, a la ciutat de Natika, hi ha més de cinquanta seguidors laics que, mitjançant la destrucció dels cinc lligams inferiors, han renascut espontàniament i han abastat el Nirvana en aquest estat i ja no retornaran mai més a aquest món.

Ananda, i noranta éssers més, mitjançant la destrucció dels tres lligams i disminuint la voracitat, l'odi, i les falses il·lusions, retornaran un cop més a aquest món, per posar fi al sofriment.

Ananda, hi ha també més de cinc-cents éssers, els quals, mitjançant la destrucció dels tres lligams han entrat en el corrent. Per a ells és impossible caure en estats d'aflicció, i amb tota seguretat, abastaran el nirvana.

10. Dhammadasadhammapariyaya - «Mirall del Dharma»

(2.8)(158) -Ananda, no és pas inusual que tot ésser existent, acabi morint. Per tant, seria molt pesat pel Tahaghata que, cada cop que algú deixa aquesta vida, hagi de satisfer la teva curiositat sobre la seva «sort» futura. És per aquest motiu, Ananda, que t'ensenyaré una forma de coneixement anomenat «mirall del Dharma», mitjançant el qual, un noble deixeble, pot esbrinar el futur d'algú per si mateix. Heu aquí l'ensenyança: «He destruït l'infern i també el renaixement com animal o esperit, de la mateixa manera que el renaixement en qualsevol pla d'aflicció i, certament, abastaré el nirvana».

(2.9)(159) -I quin és aquest mirall del Dharma, mitjançant el qual es pot saber això?

-Ananda, el noble deixeble té una ferma confiança en el Buda i ho manifesta en paraules d'aquesta manera: «El benaurat és un arahant, un buda plenament despert, dotat d'una conducta i coneixement perfecte, és el benefactor, el coneixedor dels mons, l'incomparable mestre dels éssers humans destinats a ser amansats, mestre dels éssers humans i divinitats, el despert, el benaurat».

També, té una ferma confiança en el dharma i es manifesta amb aquestes paraules: «L'ensenyança (dharma) del benaurat és perfectament transmesa, aquí i ara. És un dharma que no es preocupa d'obtenir resultats. És un dharma agradable al principi, al mig i al final i porta a l'alliberació. Cada savi ha de comprendre i realitzar en si mateix i per si mateix».

També, té una ferma confiança en la shanga que es manifesta així: «el grup de deixebles del benaurat és correctament guiat, té una recta conducta, és prudent i diligent i es diu que està format per quatre parells d'éssers humans o vuit tipus de persones. La shanga dels deixebles del benaurat és digne de rebre ofrenes, hospitalitat, honra i veneració. Constitueix un insuperable espai de mèrits per a tothom.

I, finalment, posseeix la virtut d'estimar al benaurat, el perfecte il·luminat sense taca, el qual condueix a la concentració i l'alliberació i és elogiat pels savis.

Així és Ananda, aquest mirall del dharma mitjançant el qual, el noble deixeble podrà saber, per si mateix, el següent: «He destruït l'infern també el renaixement com animal o com esperit i en qualsevol pla d'aflicció. Sóc el que va entrar en el corrent, em vaig salvar de caure en els estats miserables i, certament, abastaré el nirvana".

(2.10) Llavors, el benaurat, mentre romania a Natika, a la casa de pedra va oferir aquest complet i detallat discurs: «Heus aquí la moralitat, la concentració i la saviesa. Quan la concentració va acompanyada amb la moralitat, proporciona un gran benefici i molts fruits. Quan la saviesa va acompanyada de concentració, produeix un gran benefici i molts fruits.

La ment acompanyada de saviesa, s'allibera completament de les corrupcions de la ignorància».

(2.11) (160) I quan el benaurat feia un temps que es passejava per Natika, li va dir al venerable Ananda:

-Vine, Ananda, anem a Vesali.

-Molt bé, senyor- va respondre el venerable Ananda i el benaurat va anar-hi amb un nombrós grup de seguidors i, tots plegats, van passar la nit al petit bosc d'Ambapali.

(2.12) Llavors, el benaurat va dirigir-se als presents, d'aquesta manera:

-Companys, el practicant hauria de romandre amb l'atenció conscient i la clara visió. Això és el que us dic.

I com, amics, el practicant roman amb l'atenció conscient?

Heus aquí que el meditador roman atent al cos, diligent i perseverant i amb claredat, havent deixat enrere el desig i la pena del món.

El meditador roman atent, observant les sensacions del cos, amb diligència, amb claredat conscient, havent deixat enrere el desig i la pena del món.

El meditador roman atent a la ment, amb diligència, claredat conscient i atenció, havent deixat enrere el desig i la pena del món.

El meditador roman atent a les formacions i continguts mentals, amb diligència, claredat conscient i atenció, havent deixat enrere el desig i la pena del món.

Així és com el practicant roman concentrat i atent.

(2.13) I com, germans, el practicant roman amb la clara comprensió? Heus aquí, quan el practicant va cap endavant o endarrere, és constantment conscient del que fa. Quan s'ajup o es posa dret, és plenament conscient del que fa. Quan es vesteix amb la roba interior o exterior i pren el bol, és plenament conscient del que fa. Quan menja, beu, mastega, degusta, orina o caga, és plenament conscient del que fa. Caminant, parat ben dret, assegut o ajagut, és plenament conscient del

que fa. Adormit o despert, parlant o en silenci, és plenament conscient del que fa. Així és com el practicant roman amb una clara comprensió.

Companys, el practicant hauria de romandre atent i conscient. Aquesta és la recomanació que us faig.

11. Ambapaliganika – Ambapali, la dona de la cort

En certa ocasió, la cortesana Ambapali, va sentir a dir que el benaurat havia arribat a Vesali i que romania al seu bosc. Va enllestir els seus millors cavalls i va conduir el carruatge fins allà on el camí li ho permetia. Llavors va seguir a peu fins on es trobava el benaurat. Un cop en la seva presència, el va saludar respectuosament i va seure a la bora. El benaurat, a continuació, la va instruir, la va inspirar i omplir d'alegria amb l'ensenyança del Dharma.

I quan fou així inspirada, Ambapali s'alçà del seient i li va dir al benaurat:

-Venerable senyor: Acceptaríeu que us convidi a un àpat, demà, junt amb els vostres seguidors?

El benaurat va consentir en silenci i quan Ambapali ho va captar, es va enretirar, saludant amb respecte, i mirant que el benaurat quedés sempre a la seva dreta.

(2.15) Llavors, el licchavis de Vesali van sentir a dir que el benaurat havia arribat a Vesali i que romania al bosc d'Ambapali. Tenien els millors carruatges llestos per sortir de Vesali. Alguns joves licchavis, anaven vestits de blau amb el maquillatge i els guarniments dels vestits també blau. Altres anaven completament de groc amb el maquillatge i els guarniments dels vestits també groc, altres completament de roig amb el maquillatge i els guarniments dels vestits també roig i d'altres completament de blanc amb el maquillatge i els guarniments dels vestits també blanc.

(2.16) En aquella ocasió, Ambapali va trobar als joves licchavis, frec a frec en l'estret camí. Ells van preguntar-li:

-Ambapali, com és que condueixes el teu carruatge en el sentit oposat al nostre?

-Joves amics -va respondre Ambapali-, la raó és que he convidat al benaurat i als seus seguidors, demà, a menjar.

-Renuncia a fer aquest àpat, Ambapali!

Però ella va respondre:

-Joves, encara que m'oferíssiu la ciutat de Vesali sencera amb tot el seu capital, no renunciaria a aquest important àpat.

Llavors els licchavis van apretar les mandíbules irritats i van exclamar:

-Hem estat superats i batuts per aquesta doneta del Mango!

I, malgrat tot van seguir el seu trajecte fins el bosc d'Ambapali.

(2.17) Quan el benaurat va veure als licchavis des de lluny, va dir als seus seguidors:

-Companys, qualsevol de vosaltres que encara no hagi vist els trenta tres déus, que es fixi en aquesta tropa de licchavis! Observeu atentament i sabreu com son els trenta tres déus!

(2.18) En aquella ocasió, els licchavis conduïren fins on el camí s'aturava. Arribat al final, deixaren els seus carruatges i van seguir, a peu, fins on es trobava el benaurat. Quan van arribar, el van saludar amb reverència, van seure a prop i van ser instruïts, inspirats i alegrats amb l'ensenyança del Dharma.

I quan van ser inspirats així, els licchavis es van llevar dels seus seients i van dir al benaurat:

-Venerable senyor, podria el benaurat i els seus seguidors acceptar ser convidats a un àpat, demà?

-Però licchavis, jo ja he estat convidat, per Ambapali, a un àpat, demà mateix!

Llavors els licchavis van fer una ganyota d'irritació i van dir:

-Hem estat superats per aquesta dona del Mango.

Llavors, havent-se alegrat i gaudit amb l'ensenyança del benaurat, es van acomiadar respectuosament, deixant al benaurat sempre a la seva dreta.

(2.19)(162) Durant la nit, la cortesana Ambapali va escollir tota classe de menjar, tan cru com cuinat, que va preparar a casa. Al dia següent, va anar a cercar al benaurat i li va dir que el menjar ja era a taula. Llavors, el benaurat, que havia matinat, va anar a casa de l'Ambapali, acompanyat de tota la Shanga. Un cop arribat, va seure en el seient especialment preparat per a ell. Llavors, Ambapali va servir tota mena de menjar fins satisfer als presents.

I quan el benaurat va acabar de menjar, va retirar la ma del bol i Ambapali va seure en un seient més baix. Llavors va parlar al benaurat amb aquestes paraules:

-Venerable senyor, desitjo oferir-vos aquest troç de terra, a vostè i als vostres seguidors. El benaurat va acceptar l'oferiment i seguidament la va inspirar, alegrar i instruir amb l'ensenyança del Dharma. Després d'això, el benaurat, va llevar-se del seu seient i va partir.

(2.20) Llavors, el benaurat, mentre encara era a Vesali, en el bosc d'Ambapali, va oferir un detallat i complet discurs als seus seguidors:

-Heus aquí la moralitat, la concentració i la saviesa. Quan la concentració va acompanyada de moralitat, porta un gran benefici i molts fruits. Quan la saviesa va acompanyada de concentració, porta un gran benefici i molts fruits. La ment acompanyada de saviesa, s'allibera completament de les corrupcions de la sensualitat, de l'existencia, de les falses opinions i de l'ignorancia».

12. Veluvagamavassupagamana – El pas de l'estació de les pluges en el poble de Veluva

(2.21)(163) I quan el benaurat ja havia estat el temps suficient al bosc d'Ambapali, va dir-li a Ananda:

-Vine Ananda, anem cap a Veluva.

-Molt bé, venerable senyor- va respondre el venerable Ananda i el benaurat va posar-se en ruta amb un nombrós grup de seguidors.

(2.22) En aquella ocasió, el benaurat va dir als seus seguidors:

-Vosaltres, companys, hauríeu de romandre a Vesali amb els amics i seguidors i passar allí l'estació de les pluges. Jo, personalment, passaré l'estació de les pluges aquí a Veluva.

-Bé, venerable senyor -van respondre els deixebles i així ho van fer, mentre que el benaurat va romandre a Veluva a passar l'estació de les pluges.

(2.23)(164) Mentre passava la temporada de pluges, el benaurat fou atacat per una malaltia ferotge, amb dolors tan aguts, que semblava que havia de morir. Però el benaurat li va fer front al dolor amb l'atenció conscient i la ment clara i impassible.

I li va passar pel cap el següent pensament:

-Certament no seria oportú que jo morís ara, sense que em dirigeixi per darrer cop als meus seguidors i demani permís a la shanga. Haig de sobreposar-me a aquesta malaltia amb força de voluntat i determinació per continuar el procés de seguir amb vida.

I així va ser i, llavors, la malaltia es va dissipar.

(2.24) En aquella ocasió, el benaurat, així que es va recuperar de la malaltia, va sortir fora i va seure en el seient que li havien preparat a l'exterior de la casa. Llavors, el venerable Ananda va anar-lo a trobar, el va saludar respectuosament i va seure a prop tot dient:

-Em sento molt afortunat, venerable senyor, en veure que esteu bé de salut! Em fa feliç veure que el benaurat torna a estar sa! És fantàstic que el venerable senyor hagi recuperat l'equilibri. Per cert, mentre presenciava el vostre patiment, sentia el meu cos dèbil i ple de nusos. Tot es va tornar fosc i els meus sentits fallaven. L'única cosa que em reconfortava era pensar que el benaurat no moriria sense haver donat instruccions als deixebles.

(2.25)(165) Així va parlar el venerable Ananda i el benaurat va respondre amb aquestes paraules:

-Que més poden esperar de mi els meus deixebles, Ananda? Jo vaig ensenyar el Dharma amb claredat, per tal que res fos ocult o críptic; el Tathaghata mai ha deixat res sense aclarir o fosc. Si hi ha algú que pensi: «Jo em faré càrrec del shanga», o «el shanga depèn de mi i em pertany»,

llavors aquesta persona, sí que hauria de donar instruccions al shanga. Però, Ananda, en el Tathagata aquests pensaments no es donen, Com podria, doncs, el Tathagata, donar instruccions al shanga?

Jo ja sóc gran i dèbil, Ananda. He creuat el camí de la vida i sóc un vell venerable. He arribat al límit d'edat habitual en qualsevol home: els vuitanta. De la mateixa manera que un carro es subjecta amb corretges per no deixar-se anar, el cos del Tathagata també està unit i roman amb vida. Només quan el Tathagata aparta l'atenció de l'exterior, s'aturen certes sensacions. I quan roman concentrat en si mateix, el cos se sent més confortable.

(2.26) Per tant, Ananda, sigues una com una illa. Sigues el teu únic refugi. Que no hi hagi ningú que sigui el teu refugi. Fes de l'ensenyança el teu únic refugi. Com ho fa un practicant per convertir-se en una illa, ser el seu únic refugi, i que no hi hagi ningú més, sinó el Dharma, com únic refugi?

-Quan el meditador roman observant el seu cos amb diligència, claredat conscient i atenció, havent deixat enrere el desig i la tristesa i el dolor del món mundà. Quan el meditador roman observant les sensacions del seu cos amb diligència, claredat conscient i atenció, havent deixat enrere el desig i la tristesa i el dolor del món mundà. Quan el meditador roman observant la seva ment amb diligència, claredat conscient i atenció, havent deixat enrere el desig i la tristesa i el dolor del món mundà. Quan el meditador roman observant els seus continguts mentals amb diligència, claredat conscient i atenció, havent deixat enrere el desig i la tristesa i el dolor del món mundà. És així com el practicant es converteix en una illa, aprèn a ser el seu propi refugi i ningú altre és el seu refugi, excepte l'ensenyança o dharma.

Ananda, aquells deixebles meus que ara o després de la meva partida, romanguin internament refugiats en si mateixos i amb el dharma com a únic refugi, abastaran el més alt grau de consciència, si mantenen les ganes d'aprendre.

Part 3: Renúncia a la voluntat de viure

13. Nimittobhasakatha – Narració en llenguatge indirecte

(3.1)(166) En certa ocasió, el benaurat es va llevar molt d'hora, es va vestir i prenent el seu bol i el manto, va anar a Vesali a pidolar almoïna. De tornada, havent menjat, va dir-li al venerable Ananda:

-Pren aquesta estora, Ananda. Anirem al santuari de Capala.

-Molt bé, venerable senyor -va respondre el venerable Ananda, i amb l'estora al damunt, va seguir les passes del benaurat.

(3.2)(167) I quan el benaurat va arribar al santuari de Capala, va asseure's en el seient que estava preparat per ell. Llavors, va arribar el venerable Ananda i va seure a prop seu, després de saludar-lo respectuosament. Llavors el benaurat va dir:

-Ananda, la ciutat de Vesali és agradable, el santuari de Udena també és agradable i també ho són els santuris de Gotamaka, Sattambaka, Bahuputta i Capala.

(3.3) Ananda, qualsevol que desenvolupi les quatre bases del poder espiritual, les practiqui habitualment i les arreli dins seu i les entengui i perfeccioni, certament, podria viure durant segles o allargar la seva vida fins a la fi d'una era, si volgués. I el Tathagata, Ananda, va desenvolupar les quatre bases del poder espiritual, las va practicar amb freqüència, les va arrelar dins seu, va fer que fossin familiars, les va practicar habitualment, les va perfeccionar i entendre. Així, doncs, el Tathagata podria viure eternament si així ho desitgés.

(3.4) Però el venerable Ananda no va ser capaç de captar el missatge del benaurat amb claredat, donat que la seva ment era influenciada pel mara, de tal manera que no va encertar a demanar: «que el benaurat continuï aquí durant segles, que el benaurat romangui durant tot una era pel bé i la felicitat dels éssers -a causa de la seva compassió-, en benefici i joia dels deves i els éssers humans».

(3.5) I per segona vegada el benaurat va dir:

-Ananda, la ciutat de Vesali és agradable, el santuari d'Udena també és agradable, i també ho són els santuaris de Gotamaka, Sattambaka, Bahuputta i Capala.

Ananda, qualsevol que desenvolupi les quatre bases del poder espiritual, les practiqui habitualment i les arreli dins seu i les entengui i perfeccioni, certament, podria viure durant segles o allargar la seva vida fins a la fi d'una era, si volgués. I el Tathagata, Ananda, va desenvolupar les quatre bases del poder espiritual, las va practicar amb freqüència, les va arrelar dins seu, va fer que fossin familiars, les va practicar habitualment, les va perfeccionar i entendre. Així, doncs, el Tathagata podria viure eternament si així ho desitgés.

Però el venerable Ananda no va ser capaç de captar el missatge del benaurat amb claredat, donat que la seva ment era influenciada pel mara, de tal manera que no va encertar a demanar: «que el benaurat continuï aquí durant segles, que el benaurat romangui durant tot una era pel bé i la felicitat dels éssers -a causa de la seva compassió-, en benefici i joia dels deves i els éssers humans».

I per tercera vegada el benaurat va dir:

-Ananda, la ciutat de Vesali és agradable, el santuari d'Udena també és agradable, i també ho són els santuaris de Gotamaka, Sattambaka, Bahuputta i Capala.

Ananda, qualsevol que desenvolupi les quatre bases del poder espiritual, les practiqui habitualment i les arreli dins seu i les entengui i perfeccioni, certament, podria viure durant segles o allargar la seva vida fins a la fi d'una era, si volgués. I el Tathagata, Ananda, va desenvolupar les quatre bases del poder espiritual, las va practicar amb freqüència, les va arrelar dins seu, va fer que fossin familiars, les va practicar habitualment, les va perfeccionar i entendre. Així, doncs, el Tathagata podria viure eternament si així ho desitgés.

Però el venerable Ananda no va ser capaç de captar el missatge del benaurat amb claredat, donat que la seva ment era influenciada pel mara, de tal manera que no va encertar a demanar: «que el benaurat continuï aquí durant segles, que el benaurat romangui durant tot una era pel bé i la felicitat dels éssers -a causa de la seva compassió-, en benefici i joia dels deves i els éssers humans».

(3.6) Llavors el benaurat va dir:

-Ananda, pots retirar-te i fer el que creguis convenient.

-Molt bé venerable senyor -va respondre el venerable Ananda i es va aixecar del seu seient, va saludar al benaurat i s'en va anar mirant de deixar al benaurat a la seva dreta.

14. Marayacanakatha - Dita de l'imploració del mara

(3.7)(168) Un cop Ananda era fora, mara, el dimoni dolent, va acostar-se al benaurat. Va romandre de peu a un costat i es va dirigir l benaurat amb aquestes paraules:

-Venerable senyor, ara és el moment que el benaurat abasti el nirvana final. Feu el darrer pas. Ha arribat el moment del vostre paranirvana, venerable senyor.

En alguna ocasió el benaurat havia dit:

-Mara, jo no accediré al nirvana final fins que tingui veritables deixebles cel·libes i laics, que siguin savis i estiguin ben entrenats i que siguin capaços preservar el Dharma i visquin d'acord a l'ensenyança i la seva forma de vida i la seva conducta correcte perduri i, havent aprés les paraules del mestre, siguin aptes i les exposin, ensenyin i prediquin, acuradament, de manera que si sorgissin opinions adverses, siguin capaços de refutar-les amb claredat i puguin transmetre aquest convincent i alliberador Dharma.

(3.8) Però, venerable senyor, els vostres seguidors cel·libes i laics ja són els vostres deixebles, tal com vostè volia. Així que, venerable senyor, ara és el moment, que el benaurat abasti el Nirvana final. Faci, vostè, el darrer pas. Li ha arribat el moment del para-nirvana, venerable senyor.

A més, en certa ocasió, el benaurat va dir:

-Mara, jo no accediré al nirvana final fins que aquesta «via» (vida santa) sigui ensenyada per mi, de tal manera que resulti un èxit, prosperi i tingui renom, sigui popular i s'extengui, i sigui proclamada entre els éssers humans i les divinitats.

I ara, venerable senyor, aquesta «via» ha estat ensenyada just de la manera que vos volíeu. De manera que, venerable senyor, ara és el

moment de que el benaurat abasti el nirvana final. Que el benaurat faci el pas final i abasti el paranirvana, venerable senyor.

(3.9) Llavors el benaurat va dir-li a mara:

-No et capfiquis, mara. No queda massa per a que el benaurat, abasti el nirvana final. Abans de tres mesos hauré abastat el nirvana final.

15. Ayusankharaossajjana - La renúncia al principi vital

(3.10)(169) En aquesta ocasió, en el santuari de Capala, el benaurat, amb plena consciència i bon estat de salut mental, va renunciar a la voluntat de viure. Quan això va succeir, es va sentir una gran terratrèmol, terrible i esgarrifant, acompanyat de trons que pentinaven el cel. Llavors el benaurat, havent observat atentament tot això, va compondre els següents versos:

El savi renuncia,

a les causes de la vida,

i el seu cicle de renaixements.

Amb calma interior i goig,

destrueix,

com un escut protector que no deixa passar les sagetes,

les causes de la pròpia vida.

16. Mahabhumicalahetu - Causes dels grans terratrèmols

(3.11)(170) Llavors, aquest pensament va sorgir en la ment d'Ananda: "El que ha passat és increïble! La terra ha estat sacsejada poderosa i brutalment! És terrible i esgarrifant veure els trons pentinant el cel!

Quina podria ser la raó? Quina és la causa d'aquest poderós terratrèmol? "

(3.12) Llavors, el venerable Ananda es va acostar al benaurat i, saludant-lo respectuosament, es va seure a prop i va preguntar:

-El que ha passat és increïble! La terra ha estat sacsejada poderosa i brutalment! És terrible i esgarrifant veure els trons pentinant el cel! Quina podria ser la raó? Quina és la causa d'aquest poderós terratrèmol?

(3.13)(171) I el benaurat va respondre:

-Hi ha vuit raons, Ananda, que provoquen un poderós terratrèmol. Quines son aquestes causes?

Aquest extens mon, Ananda, està fet d'aigua i l'aigua està envoltada per l'atmosfera i aquesta per l'espai. I quan es dona una gran turbulència atmosfèrica, l'aigua s'agita i, llavors, es produeixen els moviments de terra. Aquesta és la primera raó i la causa primera dels grans terratrèmols.

(3.14) A més, Ananda, quan un asceta o un home elevat, algú que ha dominat la seva ment o alguna divinitat forta i poderosa, desenvolupa una intensa concentració, en la que l'element terra és dèbil, mentre que l'element aigua és immensament potent, també fa que la terra tremoli, s'agiti i sacsegi. Aquesta és la segona causa que produeix un gran terratrèmol.

(3.15) A més, Ananda, quan el Bodhisatta baixa a l'úter matern des del cel Tushita -conscientment atent i amb clara comprensió-, també això fa que la terra tremoli, s'agiti i sacsegi. Aquesta és la tercera raó i causa dels grans terratrèmols.

(3.16) A més, Ananda, quan el Bodhisatta emergeix d'úter matern -conscientment atent i amb clara comprensió-, també això fa que la terra tremoli, s'agiti i sacsegi. Aquesta és la quarta raó i causa dels grans terratrèmols.

(3.17) I a més, Ananda, quan el Tathagata abasta la il·luminació més elevada, gràcies a la atenció conscient i la clara comprensió, la terra

tremola, s'agita i sacseja. Aquesta és la cinquena raó i causa que genera poderosos terratrèmols.

(3.18) A més, Ananda, quan el Tathagata posa en moviment la roda del Dharma, plenament conscient i atent, fa que la terra tremoli, s'agiti i sacsegi. Aquesta és la sisena raó i causa de poderosos terratrèmols.

(3.19) A més, Ananda, quan el Tathagata, conscientment atent i amb clara comprensió, renuncia a la voluntat de viure, la terra tremola, s'agita i sacseja. Aquesta és la setena raó i causa que genera poderosos terratrèmols.

(3.20) A més, Ananda, quan el Tathagata abasta el Nirvana final, havent eliminat tot aferrament, també fa que la terra tremoli, s'agiti i sacsegi. Aquesta és la vuitena raó i causa de poderosos terratrèmols.

17. Atthaparisa - Vuit assemblees

(3.21)(172) Ara bé, Ananda, també hi ha vuit tipus d'assemblees, que son les següents: l'assemblea dels nobles, l'assemblea dels bramans, l'assemblea dels homes de família, l'assemblea dels ascetes, l'assemblea dels quatres grans reis, l'assemblea dels trenta tres deus, l'assemblea dels maras i l'assemblea dels brahmas.

(3.22) Jo recordo perfectament haver participat en cadasqu'una d'aquestes vuit assemblees, molts cops. Abans de seure i iniciar la conversa, feia que la meva aparença fos similar a la seva i també procurava que la meva veu fos semblant a la seva. Llavors els ensenyava el dharma, elevant-los, edificant-los i omplint-los de joia. Mentre ho feia, com encara no em coneixien, es preguntaven l'un a l'altra: Qui és aquell que ens parla d'aquesta manera? És humà o diví?

(3.23) Llavors, havent-los elevat, edificat i omplert de joia amb l'ensenyança del dharma, desapareixia d'allí immediatament. Però, fins i tot quan ja havia desaparegut, ells encara no em coneixien i seguien preguntant-se els uns als altres: Qui és aquell que ens parla d'aquesta manera? És humà o diví?

18. Atthaabhibhayatana - Vuit camps de domini

(3.24)(173) També, Ananda, hi ha vuit camps de domini. Quins son aquests vuit camps?

(3.25) Quan algú que percep internament les formes, veu les formes exteriors limitades, tant les belles com les lletges, es converteix en expert atent i conscient del que coneix i veu. Aquest és el primer camp de domini.

(3.26) Quan algú capta la essència de les formes i veu les infinites formes externes, tant les belles com les lletges, es converteix en expert atent i conscient del que coneix i veu. Aquest és el segon camp de domini.

(3.27) Quan algú que no capta la essència de les formes, però veu la caducitat de les formes externes, tant les belles com les lletges, es converteix en expert atent i conscient del que coneix i veu. Aquest és el tercer camp de domini.

(3.28) Quan algú que no capta les formes internament, veu les formes externes il·limitades, tant les belles com les lletges, es converteix en expert atent i conscient del que coneix i veu. Aquest és el quart camp de domini.

(3.29) Quan algú que no capta les formes internament, veu les formes externes de color blau lluent, com la flor del lli o com el delicat teixit de cotó de Varanasi, que es de color blau lluent quan ha estat tintat per les dues bandes. Quan algú veu les coses de color blau i amb un halo blau, es converteix en expert atent i conscient del que coneix i veu. Aquest és el cinquè camp de domini.

(3.30) Quan algú que no capta les formes internament, veu les formes externes de color groc lluent, com la flor kannikara o com el delicat teixit de cotó de Varanasi que es de color groc lluent quan ha estat tintat per les dues bandes. Quan algú veu les coses de color groc i amb un halo groc, es converteix en expert atent i conscient del que coneix i veu. Aquest és el sisè camp de domini.

(3.31) Quan algú que no capta les formes internament, veu les formes externes de color roig lluent, com la flor bandhujivaka o com el delicat teixit de cotó de Varanasi que es de color roig lluent quan ha estat tintat per les dues bandes. Quan algú

veu les coses de color roig i amb un halo roig, es converteix en expert atent i conscient del que coneix i veu. Aquest és el setè camp de domini.

(3.32) Quan algú que no capta les formes internament, veu les formes externes de color blanc lluent, com l'estel del matí o com el delicat teixit de cotó de Varanasi que es de color blanc lluent quan ha estat tintat per les dues bandes. Quan algú veu les coses de color blanc i amb un halo blanc, es converteix en expert atent i conscient del que coneix i veu. Aquest és el vuitè camp de domini.

Aquests són, Ananda, els vuit camps de domini.

19. Atthavimokkha - Vuit alliberacions

(3.33)(174) Ananda, també existeixen vuit alliberacions. Com són aquestes alliberacions?

Tenint una forma, un percep les formes. Aquesta és la primera alliberació.

Ignorant les pròpies formes, un les percep com lluny o fora d'un mateix. Aquesta és la segona alliberació.

Experimentant la bellesa, un queda amb la ment centrada en ella. Aquesta és la tercera alliberació.

Transcendint completament la percepció material, fent desaparèixer la percepció de les reaccions sensorials i posant atenció a la diversitat perceptiva, un arriba a ser conscient de l'esfera de l'espai infinit, la abasta i roman en ella. Aquesta és la quarta alliberació.

Transcendint completament l'esfera de l'espai infinit, un arriba a ser conscient de l'esfera de la consciència infinita, la abasta i roman en ella. Aquesta és la cinquena alliberació.

Transcendint completament la esfera de la consciència infinita, un arriba a ser conscient de l'esfera del no-res, la abasta i roman en ella. Aquesta és la sisena alliberació.

Transcendint completetament l'esfera del no-res, un arriba a ser conscient de l'esfera de la ni percepció i de la ni no-percepció, la abasta i roman en ella. Aquesta és la setena alliberació.

Transcendint completetament l'esfera de la ni percepció i de la ni no-percepció, un abasta i roman en la fi de la percepció i la sensació. Aquesta és la vuitena alliberació.

Aquestes son, Ananda, les vuit alliberacions.

(3.34)(175) En certa ocasió, Ananda, no massa després del meu despertar, em vaig quedar en la ciutat d'Uruvela, a la vora del riu Nerañjara, sota el bananer dels pastors de cabres. Llavors el Mara -el malvat- es va acostar a mi i em va dir:

-Venerable senyor, ara és el moment escaient per a que abasteu el nirvana definitiu; que el benaurat faci el darrer pas, doncs, ha arribat l'hora del paranirvana, venerable senyor.

(3.35) Llavors, Ananda, vaig respondre al malvat Mara amb aquestes paraules:

-Maligne, jo no abastaré el nirvana final fins que tingui seguidors i seguidores laics i no-laics, que siguin veritables deixebles, savis, ben entrenats i preparats per preservar el dharma, que visquin d'acord al dharma, que portin una conducta correcte i que, quan aprenguin les paraules del mestre, puguin exposar-les, predicar-les, proclamar-les, revelar-les, explicar-les detalladament i fer-les entenedores i clares, de manera que quan sorgeixin opinions adverses, puguin refutar-les acuradament, i arribin a ser plenament convincents i alliberadores.

Maligne, jo no abastaré el nirvana final fins que aquesta noble vida sigui ensenyada per mi, de tal manera que arribi a ser un èxit, prosperi, tingui renom, sigui popular i s'escampi arreu, correctament proclamada als éssers i als deus.

(3.36)(176) Ananda, avui, en el santuari de Capala, el maligne s'ha acostat a mi i m'ha dit un altre cop:

-Venerable senyor, els seguidors laics i els no-laics i les seguidores laiques i no-laiques, han arribat a ser veritables deixebles, ben entrenats, savis, capaços de preservar el dharma. Viuen d'acord al dharma.

mantenen una conducta correcta i, quan aprenen les paraules del mestre, son aptes d'exposar-la, predicar-la, proclamar-la, revelar-la i explicar-la en detall i amb claredat, de manera que quan sorgeixen opinions adverses, son capaços de refutar-les acuradament, i puguin predicar aquest convincent i alliberador dharma. Així que, ja és hora que el benaurat abasti el nirvana final, que el benaurat faci el seu darrer pas. Ha arribat el moment del paranirvana venerable senyor.

Aquesta noble via, ha estat ensenyada pel benaurat, de tal manera que ha arribat a ser un èxit, ha prosperat, te renom, es popular i s'ha escampat, de manera correcte entre els homes i els déus. De manera que, venerable senyor, ara és el moment que el benaurat abasti el nirvana final, donant el darrer pas. Ara és el moment del paranirvana, venerable senyor.

(3.37)(177) Llavors, Ananda, vaig respondre al maligne d'aquesta manera:

-No et capfiquis, mara. El Tathagata no trigarà massa en abastar el nirvana final. En tres mesos, el Tathagata haurà abastat el Paranirvana.

«D'aquesta manera, Ananda, avui, en el santuari de Capala, el Tathagata ha renunciat a la voluntat de viure».

20. Anandayacanakatha – Narració de la imploració d'Ananda

(3.38)(178) Llavors, el venerable Ananda va dir:

-Que el benaurat continuï aquí durant segles, que el despert romangui amb nosaltres durant tota l'existència pel bé i la felicitat de les divinitats i les éssers humans.

Prou, Ananda! No imploris més al Tathagata. Aquest no és el moment escaient per fer-ho.

(3.39) Però Ananda va repetir la seva imploració una segona i una tercera vegada.

Ananda, tens fe en el despertar del Tathagata?

-Sí, benaurat senyor.

Llavors, per què repeteixes la teva sol·licitud tres vegades?

(3.40) Llavors, el venerable Ananda va respondre al benaurat:

-La raó es que vaig escoltar i aprendre, el següent, directament del benaurat quan, ell mateix, m'ho va ensenyar: «Qualsevol que conrea i desenvolupa les quatre bases del poder espiritual, les practica freqüentment i s'arrela en elles, es tornen familiars, les entén correctament i les practica, certament, llavors, un podria viure durant segles o allargar la seva existència fins el final de una era, si així ho desitgés. El Tathagata va conrear les quatre bases del poder espiritual, les va practicar freqüentment, es va arrelar en elles i van ser familiars per ell, les va entendre i realitzar, llavors, certament, el Tathagata podria viure durant segles o allargar la seva existència fins la fi d'una era, si ho desitgés».

-Y tu ho creus possible, Ananda?

-Sí, senyor, així ho crec.

-Llavors, Ananda, la culpa és teva. Has fallat, ja que no vas ser capaç de captar una senzilla suggerència. No vas entendre el significat d'una indirecta feta pel Tathagata i no vas implorar que continués aquí durant segles. Si ho haguessis fet, Ananda, el Tathagata hagués rebutjat la teva sol·licitud dues vegades, però la tercera vegada, el Tathagata hagués acceptat. De manera que, Ananda, la culpa és teva. Certament, has fallat.

(3.41)(179) Un cop, Ananda, quan vaig estar a Rajagaha, en el pic del voltor, et vaig dir el següent:

-La ciutat de Rajagaha és agradable i el pic del voltor també és agradable. Ananada, qualsevol ésser que desenvolupi les quatre bases del poder espiritual, las practiqui freqüentment i les faci seves, de maner que es tornen familiars per ell, les entén correctament i les perfecciona, llavors, certament, podria viure durant segles o allargar la seva existència fins la fi d'una era, si ho desitgés. I el Tathagata va conrear les quatre bases del poder espiritual, les va practicar freqüentment, es va arrelar en elles i van ser familiars per ell, les va entendre i realitzar, llavors, certament, el Tathagata podria viure durant segles o allargar la seva existència fins la fi d'una era, si ho desitgés.

(3.42)(180) En un altre ocasió, Ananda, quan estava el el bosc dels bananos et vaig dir el següent:

-La ciutat de Rajagaha és agradable i el pic del voltor també és agradable. Ananada, qualsevol ésser que desenvolupi les quatre bases del poder espiritual, las practiqui freqüentment i les faci seves, de manera que es tornen familiars per ell, les entén correctament i les perfecciona, llavors, certament, podria viure durant segles o allargar la seva existència fins la fi d'una era, si ho desitgés. I el Tathagata va conrear les quatre bases del poder espiritual, les va practicar freqüentment, es va arrelar en elles i van ser familiars per ell, les va entendre i realitzar, llavors, certament, el Tathagata podria viure durant segles o allargar la seva existència fins la fi d'una era, si ho desitgés.

I en un altre ocasió, Ananda, quan estava en el penyassegat dels lladres et vaig dir el següent:

-La ciutat de Rajagaha és agradable i el pic del voltor també és agradable. Ananada, qualsevol ésser que desenvolupi les quatre bases del poder espiritual, las practiqui freqüentment i les faci seves, de manera que es tornen familiars per ell, les entén correctament i les perfecciona, llavors, certament, podria viure durant segles o allargar la seva existència fins la fi d'una era, si ho desitgés. I el Tathagata va conrear les quatre bases del poder espiritual, les va practicar freqüentment, es va arrelar en elles i van ser familiars per ell, les va entendre i realitzar, llavors, certament, el Tathagata podria viure durant segles o allargar la seva existència fins la fi d'una era, si ho desitgés.

I en un altre ocasió, Ananda, quan estava en la cova de Sattapani de les muntanyes Vebhara et vaig dir el següent:

-La ciutat de Rajagaha és agradable i el pic del voltor també és agradable. Ananada, qualsevol ésser que desenvolupi les quatre bases del poder espiritual, las practiqui freqüentment i les faci seves, de manera que es tornen familiars per ell, les entén correctament i les perfecciona, llavors, certament, podria viure durant segles o allargar la seva existència fins la fi d'una era, si ho desitgés. I el Tathagata va conrear les quatre bases del poder espiritual, les va practicar freqüentment, es va arrelar en elles i van ser familiars per ell, les va entendre i realitzar, llavors, certament, el

Tathagata podria viure durant segles o allargar la seva existència fins la fi d'una era, si ho desitgés.

I en un altre ocasió, Ananda, quan estava en la roca negra d'Isigili et vaig dir el següent:

-La ciutat de Rajagaha és agradable i el pic del voltor també és agradable. Ananada, qualsevol ésser que desenvolupi les quatre bases del poder espiritual, las practiqui freqüentment i les faci seves, de manera que es tornen familiars per ell, les entén correctament i les perfecciona, llavors, certament, podria viure durant segles o allargar la seva existència fins la fi d'una era, si ho desitgés. I el Tathagata va conrear les quatre bases del poder espiritual, les va practicar freqüentment, es va arrelar en elles i van ser familiars per ell, les va entendre i realitzar, llavors, certament, el Tathagata podria viure durant segles o allargar la seva existència fins la fi d'una era, si ho desitgés.

I en un altre ocasió, Ananda, quan estava en la bassa de les serps del bosc fresc et vaig dir el següent:

-La ciutat de Rajagaha és agradable i el pic del voltor també és agradable. Ananada, qualsevol ésser que desenvolupi les quatre bases del poder espiritual, las practiqui freqüentment i les faci seves, de manera que es tornen familiars per ell, les entén correctament i les perfecciona, llavors, certament, podria viure durant segles o allargar la seva existència fins la fi d'una era, si ho desitgés. I el Tathagata va conrear les quatre bases del poder espiritual, les va practicar freqüentment, es va arrelar en elles i van ser familiars per ell, les va entendre i realitzar, llavors, certament, el Tathagata podria viure durant segles o allargar la seva existència fins la fi d'una era, si ho desitgés.

I en un altre ocasió, Ananda, quan estava en el bosc de Tapoda et vaig dir el següent:

-La ciutat de Rajagaha és agradable i el pic del voltor també és agradable. Ananada, qualsevol ésser que desenvolupi les quatre bases del poder espiritual, las practiqui freqüentment i les faci seves, de manera que es tornen familiars per ell, les entén correctament i les perfecciona, llavors, certament, podria viure durant segles o allargar la seva existència fins la fi d'una era, si ho desitgés. I el Tathagata va conrear les quatre bases del poder espiritual, les va practicar freqüentment, es va arrelar en elles i van

ser familiars per ell, les va entendre i realitzar, llavors, certament, el Tathagata podria viure durant segles o allargar la seva existència fins la fi d'una era, si ho desitgés.

I en un altre ocasió, Ananda, quan estava en el bosc de bambús on els esquirols cerquen menjar, et vaig dir el següent:

-La ciutat de Rajagaha és agradable i el pic del voltor també és agradable. Ananada, qualsevol ésser que desenvolupi les quatre bases del poder espiritual, las practiqui freqüentment i les faci seves, de manera que es tornen familiars per ell, les entén correctament i les perfecciona, llavors, certament, podria viure durant segles o allargar la seva existència fins la fi d'una era, si ho desitgés. I el Tathagata va conrear les quatre bases del poder espiritual, les va practicar freqüentment, es va arrelar en elles i van ser familiars per ell, les va entendre i realitzar, llavors, certament, el Tathagata podria viure durant segles o allargar la seva existència fins la fi d'una era, si ho desitgés.

I en un altre ocasió, Ananda, quan estava en el bosc de mangos de Jivaka, et vaig dir el següent:

-La ciutat de Rajagaha és agradable i el pic del voltor també és agradable. Ananada, qualsevol ésser que desenvolupi les quatre bases del poder espiritual, las practiqui freqüentment i les faci seves, de manera que es tornen familiars per ell, les entén correctament i les perfecciona, llavors, certament, podria viure durant segles o allargar la seva existència fins la fi d'una era, si ho desitgés. I el Tathagata va conrear les quatre bases del poder espiritual, les va practicar freqüentment, es va arrelar en elles i van ser familiars per ell, les va entendre i realitzar, llavors, certament, el Tathagata podria viure durant segles o allargar la seva existència fins la fi d'una era, si ho desitgés.

I en un altre ocasió, Ananda, quan estava en el petit racó del parc dels cérvols et vaig dir el següent:

-La ciutat de Rajagaha és agradable i el pic del voltor també és agradable. Ananada, qualsevol ésser que desenvolupi les quatre bases del poder espiritual, las practiqui freqüentment i les faci seves, de manera que es tornen familiars per ell, les entén correctament i les perfecciona, llavors, certament, podria viure durant segles o allargar la seva existència fins la fi d'una era, si ho desitgés. I el Tathagata va conrear les quatre bases del

poder espiritual, les va practicar freqüentment, es va arrelar en elles i van ser familiars per ell, les va entendre i realitzar, llavors, certament, el Tathagata podria viure durant segles o allargar la seva existència fins la fi d'una era, si ho desitgés.

(3.43) Ananda, en tots aquests indrets et parlava amb les mateixes paraules:

-La ciutat de Rajagaha és agradable. Agradables són tots aquests indrets.

(3.44) Ananda, tothom que desenvolupa les quatre bases del poder espiritual, les practica amb freqüència, les fa seves, les entén correctament i les perfecciona, certament, pot viure durant segles o allargar la seva vida tot una era. I el Tathagata, Ananda, va conrear les quatre bases del poder espiritual, les va practicar freqüentment, es va arrelar en elles i van ser familiars per ell, les va entendre i realitzar, llavors, certament, el Tathagata podria viure durant segles o allargar la seva existència fins la fi d'una era, si ho desitgés.

Però tu, Ananda, no vas entendre el significat d'una indirecta feta pel Tathagata i no vas implorar que continués aquí durant segles. Si ho haguessis fet, Ananda, el Tathagata hagués rebutjat la teva sol·licitud dues vegades, però la tercera vegada, el Tathagata hagués acceptat. De manera que, Ananda, la culpa és teva. Certament, has fallat.

(3.45-47)(181-182) Ananda, a Vesali, el Tathagata et va parlar, en diverses ocasions, així:

-La ciutat de Vesali es agradable, també són agradables els santuaris de Udena, Gotamaka, Sattambaka, Bahuputta, Sarandaba i Capala. Ananda, qualsevol que desenvolupi les quatre bases pel poder espiritual, les practica freqüentment, s'arrela en elles, les fa seves, les entén correctament i les perfecciona, certament, podria viure durant segles o allargar la seva vida fins la fi d'una era, si ho desitgés. I el Tathagata, Ananda, va desenvolupar les quatre bases del poder espiritual, les va practicar freqüentment, es va arrela en elles, les va fer seves, les va entendre correctament i les va perfeccionar, llavors, certament, el Tathagata podria viure durant segles o allargar la seva existència fins la fi d'una era, si ho desitgés.

Però tu, Ananda, no vas ser capaç de captar una senzilla suggerència. No vas entendre el significat de l'indirecta del Tathagata i no vas implorar que seguís viu durant segles. Si ho haguessis fet, Ananda, el Tathagata hagués rebutjat dos cops la teva petició, però hagués acceptat a la tercera. Així que, Ananda, la culpa és teva. Realment, t'has equivocat.

(3.48)(183) Ananda, no estava jo ensenyant, des del principi, que allò que ens agrada i és familiar i estimat ha d'ésser separat, trencat i perdut?

Tot el que ha nascut i ha arribat a ser, està destinat a la descomposició. Com podria algú arribar a dir: Que tal cosa no arribi a descomposar-se? Tal cosa no pot arribar a succeir. I això és, Ananda, el que el Tathagata ha decidit, deixat anar, renunciat i abandonat: la voluntat de viure. La paraula del Tathagata ha estat dita i, de ben segur, es realitzarà i no trigarà massa en abastar el nirvana final. En tres mesos, el Tathagata haurà abastat el paranirvana. És impossible que el Tathagata retiri les seves paraules i segueixi vivint.

Ara, Ananda, anem a la entrada de la casa de l'àliga, en el bosc gran.

-Que es faci l teva voluntat, venerable senyor, - va respondre el venerable Ananda.

(3.49) Llavors, el benaurat i el venerable Ananda van anar a l'entrada de la casa de l'àliga, en el bosc gran. I un cop allí, el benaurat va dirigir-se a Ananda amb aquestes paraules:

-Ananda, ves a convocar una reunió d'aprenents que viuen a prop de Vesali, a l'auditori.

-D'acord, senyor. I el venerable Ananda va reunir a tots els que residien a prop de Vesali, en l'auditori. Llavors, apropant-se al benaurat, i saludant-lo respectuosament, va dir:

-La comunitat de seguidors està reunida, venerable Ananda. Que el benaurat faci el que millor li sembli.

(3.50)(184) Tot seguit, el benaurat, va entrar a l'auditori i va seure en el lloc que li era destinat. Llavors, va dirigir aquestes paraules als presents:

-Companys, el dharma que he descobert i ensenyat, ha d'ésser ben aprés i practicat. Les ensenyances han d'ésser conreades i desenvolupades, de manera que aquesta vida santa perduri durant molt de temps, pel benefici i la felicitat de les futures generacions, per la compassió envers el món i el benefici dels éssers humans i les divinitats.

I quines són aquestes ensenyances? Els quatre fonaments de la atenció conscient, els quatres esforços correctes, les quatre bases del poder espiritual, les cinc facultats, els cinc poders espirituals, els set factors del despertar i l'Óctuple noble camí. Companys, aquestes són les ensenyances que he descobert i proclamat, i que han d'ésser apreses correctament, practicades correctament, desenvolupades i conreades, de tal manera que, aquesta vida santa perduri durant molt de temps, pel benefici i la felicitat de les futures generacions, per la compassió envers el món i el benefici dels éssers humans i les divinitats.

(3.51)(185) Tot seguit, el benaurat va dir el següent als presents:

-Companys, això és el que us dic: totes les coses condicionades tenen una naturalesa temporal i finita. Esforceu-vos incansablement. El Tathagata no trigarà massa en abastar el nirvana final. En tres mesos, el Tathagata haurà abastat el paranirvana.

I un cop dit això, el benaurat, el mestre, es va dirigir als presents un cop més:

La meva vida ha arribat a la maduresa i la plenitud i l'espai vital que em queda per recórrer és curt.

Marxo del vostre costat i em centro en mi mateix.

Que sigueu conscients i purs, Oh companys!

Que amb fermesa i resolució, tingueu cura de la vostra pròpia ment.

Qui, de manera incansable, segueix el dharma i la disciplina,

superarà l'interminable cicle de renaixements i posarà fi al patiment.

Part 4:
El darrer menjar

21. Nagapalokita – La mirada de l'elefant

(4.1.)(186) En certa ocasió, el benaurat es va llevar, es va posar el seu hàbit i prenent el seu bol, va apropar-se a Vesali a pidolar almoines. Després d'haver fet la seva ronda habitual i havent menjat, el benaurat va mirar com l'elefant envers Vesali i es va dirigir a Ananda amb les següents paraules:

-Aquesta és la darrera vegada que, el benaurat, mira a Vesali tal com ho fa l'elefant. Ananda, anem a Bhandagama.

-Som-hi, venerable senyor- va respondre el venerable Ananda, i el benaurat va romandre a Bhandagama junt a un nombrós número de seguidors.

(4.2) En certa ocasió, el benaurat va dir als seus seguidors:

-Amics, per manca de coneixement i saviesa, el Tathagata, com vosaltres mateixos, va haver de creuar aquest interminables cicle de renaixements. Quins son els quatre principis que hem de conèixer? Són: la noble virtut, la noble concentració, la noble saviesa i la noble alliberació. Un cop entesos i incorporats aquest principis, la avidesa és aturada i el que porta a noves existències és destruït i, heus aquí que ja no hi ha nous renaixements.

(4.3) I un cop dit això, el benaurat, el mestre, va tornar a parlar:

La virtut, la concentració, la saviesa i la alliberació màxima.

Aquests gloriosos principis van ser descoberts pel Buda.

I havent aprés aquest coneixement, el dharma, el va ensenyar als seus deixebles.

Ell, el destructor del patiment, el mestre, el coneixedor, ens mostra la pau del nirvana.

(4.4) Llavors, el benaurat, mentre estava a Bhandagama, va oferir aquest complet i detallat discurs: «Heus aquí la moralitat, la concentració i la saviesa. Quan la concentració va acompanyada de moralitat, aporta un gran benefici i molts fruits. Quan la saviesa va acompanyada amb la

concentració, aporta un gran benefici i molts fruits. La ment acompanyada de saviesa, s'allibera completament de les corrupcions de la sensualitat, de l'existència, de les opinions errònies i de l'ignorància».

22. Catumahapadesa - Quatre grans criteris

(4.5)(187) I quan el benaurat va romandre el temps suficient a Bhandagama, li va dir al venerable Ananda:

-Vine Ananda, anem a Ambagama. I més endavant a Jamugama. I després a Bhoganagara. I a tots aquests indrets, el benaurat va oferir aquest complert i detallat discurs:

«Heus aquí la moralitat, la concentració i la saviesa. Quan la concentració va acompanyada de moralitat, aporta un gran benefici i molts fruits. Quan la saviesa va acompanyada de concentració, aporta un gran benefici i molts fruits. La ment acompanyada de saviesa s'allibera completament de les corrupcions de la sensualitat, de l'afany d'existir, de les falses opinions i de l'ignorancia».

(4.7.)(188) -Ara, companys, us ensenyaré els quatre grans criteris. Escolteu atentament les meves paraules.

-Sí, venerable senyor -van respondre els reunits.

(4.8) Llavors, el benaurat va dir:

-Imagineu-vos que un de vosaltres digués:

-He escoltat dir-li, directament, al benaurat, que tal cosa és el dharma i la disciplina mateixa.

En aquest cas, amics, una declaració així, no ha d'ésser ni aprovada ni rebutjada i ha d'ésser acuradament analitzada, paraula per paraula, a la llum dels discursos i la disciplina. I si, mitjançant aquesta comparació i examen crític, hi trobéssiu quelcom que no estigués d'acord amb els discursos i la disciplina, la conclusió hauria d'ésser la següent: «certament, aquesta no és la paraula del benaurat. Probablement es tracta d'un malentès d'aquest aprenent». D'aquesta manera, amics, heu de descartar la declaració. Si més no, si la mateixa estigués d'acord amb els discursos i disciplines, hauríeu de concloure que: «certament es tracta

de la paraula del benaurat i ha estat ben entesa pel company que la diu». D'aquesta manera, amics, hauríeu d'admetre aquesta declaració». Aquest és el primer criteri.

(4.9) Imagineu-vos que un de vosaltres digués:

-En tal lloc hi conviu una comunitat d'aprenents i distingits mestres. En la comunitat he sentit a dir que aquest és el dharma i la disciplina i aquesta és l'ensenyança del mestre. En aquest cas, amics, una declaració així, no ha d'ésser ni aprovada ni rebutjada i ha d'ésser acuradament analitzada, paraula per paraula, a la llum dels discursos i la disciplina. I si, mitjançant aquesta comparació i examen crític, hi trobéssiu quelcom que no estigués d'acord amb els discursos i la disciplina, la conclusió hauria d'ésser la següent: «certament, aquesta no és la paraula del benaurat. Probablement es tracta d'un malentès d'aquest aprenent». D'aquesta manera, amics, heu de descartar la declaració. Si més no, si la mateixa estigués d'acord amb els discursos i disciplines, hauríeu de concloure que: «certament es tracta de la paraula del benaurat i ha estat ben entesa pel company que la diu». D'aquesta manera, amics, hauríeu d'admetre aquesta declaració». Aquest és el segon criteri.

(4.10) -Imagineu-vos que un de vosaltres digués:

En tal lloc hi conviuen diversos deixebles plenament realitzats que tenen cura del Dharma, la disciplina i els preceptes morals. Els he escoltat a dir que aquestes son les ensenyances del mestre. En aquest cas, amics, una declaració així, no ha d'ésser ni aprovada ni rebutjada i ha d'ésser acuradament analitzada, paraula per paraula, a la llum dels discursos i la disciplina. I si, mitjançant aquesta comparació i examen crític, hi trobéssiu quelcom que no estigués d'acord amb els discursos i la disciplina, la conclusió hauria d'ésser la següent: «certament, aquesta no és la paraula del benaurat. Probablement es tracta d'un malentès d'aquest deixeble». D'aquesta manera, amics, heu de descartar la declaració. Si més no, si la mateixa estigués d'acord amb els discursos i disciplines, hauríeu de concloure que: «certament es tracta de la paraula del benaurat i ha estat ben entesa pel company que la diu». D'aquesta manera, amics, hauríeu d'admetre aquesta declaració». Aquest és el tercer criteri.

(4.11) -Imagineu-vos que un de vosaltres digués:

En tal lloc hi viu un asceta plenament realitzat que te cura del Dharma, la disciplina i els preceptes morals. L'he escoltat a dir que aquestes son les ensenyances del mestre. En aquest cas, amics, una declaració així, no ha d'ésser ni aprovada ni rebutjada i ha d'ésser acuradament analitzada, paraula per paraula, a la llum dels discursos i la disciplina. I si, mitjançant aquesta comparació i examen crític, hi trobéssiu quelcom que no estigués d'acord amb els discursos i la disciplina, la conclusió hauria d'ésser la següent: «certament, aquesta no és la paraula del benaurat. Probablement es tracta d'un malentès d'aquest asceta». Si més no, si la mateixa estigués d'acord amb els discursos i disciplines, hauríeu de concloure que: «certament es tracta de la paraula del benaurat i ha estat ben entesa pel company que la diu». D'aquesta manera, amics, hauríeu d'admetre aquesta declaració». Aquest és el quart criteri.

(4.12) I també a Bhoganagara, el benaurat va oferir, als presents, aquest complert i detallat discurs: «Heus aquí la moralitat, la concentració i la saviesa. Quan la concentració va acompanyada amb moralitat, porta un gran benefici i molts fruits. Quan la saviesa va acompanyada de concentració, porta un gran benefici i molts fruits. La ment acompanyada de saviesa, s'allibera completament de les corrupcions de la sensualitat, de l'existència de les falses opinions i de l'ignorància.»

(4.13) I quan el benaurat va romandre el temps suficient a Bhoganagara, va dir al venerable Ananda:

-Anem cap a Pava, Ananda.

-Molt bé, venerable Senyor-, va respondre Ananda i, llavors, van anar cap a allí amb un grup de seguidors, que van romandre al bosc de mangos, propietat de la família del ferrer.

23. Kammaraputtacundavatthu - Historia de Cunda, el fill del ferrer

(4.14)(189) En aquesta ocasió el ferrer Cunda va sentir a dir que el benaurat havia arribat a Pava i que romania en el bosc de mangos de la seva propietat. Tot seguit va anar a reunir-se amb ell i, saludant-lo respectuosament, va seure a prop. Llavors el benaurat el va instruir, el va inspirar i omplir d'alegria amb l'ensenyança del Dharma.

(4.15) Llavors, Cunda li va dir al benaurat:

-Venerable senyor, acceptaria el benaurat compartir, demà, un àpat junt amb els vostres deixebles del shanga?

I el benaurat va accedir en silenci.

(4.16) Quan Cunda va entendre que el benaurat havia accedit al seu convit, es va llevar del seient i es va enretirar, mirant que el benaurat quedés sempre a la seva dreta.

(4.17) L'endemà al matí, el ferrer Cunda, va seleccionar tota mena d'aliments, secs i frescos i els va preparar a casa seva junt amb carn de porc. Un cop acabat, va anar a cercar al benaurat per dir-li que l' àpat era servit.

(4.18) El benaurat, havent-se llevat i posat l'habit, molt d'hora pel matí, va agafar el seu bol del menjar i es va dirigir a la residència de Cunda amb els de la *sangha*. Un cop arribat, va seure al seient designat per a ell i li va dir a Cunda:

-El menjar que has preparat amb carn de porc, serveix-me'l tan sols a mi i l'altra menjar, tan el que és dur com el que és tou, serveix-lo a la comunitat de deixebles.

-Que així sigui, venerable senyor -va respondre Cunda. I el menjar que havia preparat amb carn de porc, la va servir només al benaurat, mentre que la resta, la dura i la tova, la va servir al demés.

(4.19) Acte seguit, el benaurat li va dir a Cunda:

-Cunda, cada cop que facis menjar fet amb carn de porc, enterra les restes en un forat. Jo no conec a ningú en aquest mon de deus, maras, bramas, ascetes, brahmans i éssers humans, que fora capaç de digerir totalment aquest menjar, excepte el Tathagata.

Llavors, el ferrer Cunda va respondre al benaurat:

-Que així sigui, venerable senyor -i, tot seguit va enterrar en un forat tot el que va sobrar del menjar fet amb carn de porc.

Després, Cunda va tornar al lloc on estava el benaurat i, saludant-lo respectuosament, va seure al seu costat. El benaurat va ensenyar el

dharma al ferrer Cunda i el va inspirar, alegrar i omplir de joia. Després d'això va marxar.

(4.20)(190) No massa més tard d'haver testat el menjar ofert pel ferrer Cunda, unes mortals arcades es van apoderar del benaurat que va patir un agut dolor acompanyat de disenteria. Però el benaurat va enfrontar el dolor amb atenció conscient i clara visió, sense immutar-se.

Llavors, el benaurat va dir-li al venerable Ananda:

-Ananda, nem cap a Kusinara.

I Ananda va respondre:

-Que així sigui, senyor.

He escoltat a dir que quan el menjar de Cunda va testar

un dolor mortal el va envair,

a causa de la carn de porc.

El senyor va patir unes doloroses arcades,

que va encarar amb fermesa i va dir:

«Anem a Kusinara»,

aquestes van ser les seves intrèpides paraules.

24. Paniyaharana – Aigües clares

(4.21.)(191) Mentre caminaven, el benaurat va apartar-se del camí i va anar a descansar sota un arbre. Llavors, li va dir al venerable Ananda:

-Sis plau, Ananda, doblega quatre vegades la meva muda externa i posa-la sota meu. Estic cansat i vull reposar una estona.

-I tant que si- va respondre el venerable Ananda i doblegant en quatre la muda externa del benaurat, la va posar sota seu.

(4.22) I quan el benaurat va seure en el seient preparat per a ell, li va dir al venerable Ananda:

-Sis plau, Ananda, porta'm una mica d'aigua que tinc sed i vull beure.

-Venerable senyor- va respondre Ananda,- just fa un moment, uns cinc cents carros, acaben de creuar el riu i la superfície de l'aigua ha estat embrutada per les rodes, de manera que ara baixa ben plena de fang. Si més no, venerable senyor, el riu Kakuttha és a prop d'aquí i les seves aigües baixen tranquil·les, netes, fresques i transparents. De fet, és un indret agradable i de fàcil accés. Allí, el benaurat podrà saciar la seva sed i refrescar-se.

(4.23) Però per segona vegada, el benaurat va dir:

-Sis plau, Ananda, porta'm una mica d'aigua que tinc sed i vull beure.

-Però just fa un moment, venerable senyor, -va respondre Ananda-, uns cinc cents carros, acaben de creuar el riu i la superfície de l'aigua ha estat embrutada per les rodes, de manera que ara baixa ben plena de fang. Si més no, venerable senyor, el riu Kakuttha és a prop d'aquí i les seves aigües baixen tranquil·les, netes, fresques i transparents. De fet, és un indret agradable i de fàcil accés. Allí, el benaurat podrà saciar la seva sed i refrescar-se.

(4.24) Però per tercera vegada, el benaurat va dir:

-Sis plau, Ananda, porta'm una mica d'aigua que tinc sed i vull beure.

El venerable Ananda, va respondre:

-Que així sigui, venerable Senyor.

Llavors, el venerable Ananda, va prendre el seu bol i va anar cap el rierol. I la superficie de l'aigua, que havia estat embrutada per les rodes dels carros i era plena de fang, ara, baixava clara, pura i agradable.

(4.25) Llavors, el venerable Ananda, va pensar: «és realment meravellós el poder i la glòria del Tathagata!»

I omplint d'aigua el bol, va portar-la al Tathagata i va dir:

-És realment meravellós el poder i la glòria del Tathagata! La superficie de l'aigua, que havia estat embrutada per les rodes dels carros i era plena

de fang, ara, baixa clara, pura i agradable. Ara, benaurat, ja podeu beure-la.

Llavors, el benaurat, va veure l'aigua.

25. Pukkusamallaputtavathu - Historia de Pukkusa, el Malla

(4.26)(192) Llavors, Pukkusa, el Malla -deixeble de Alara Kalama-, va emprendre el camí que porta des de Kusinara a Pava.

I quan va veure al benaurat assegut sota un arbre, es va apropar i saludant-lo respectuosament, va seure al seu costat. Llavors va dir-li al benaurat:

-És meravellós, venerable senyor, és realment prodigiós, l'estat de calma mental en el que viuen els que s'han retirat del món mundà.

(4.27) En certa ocasió, venerable senyor, Alara Kalama estava viatjant i va sortir del camí i va seure sota un arbre que hi havia a la bora, per tal de deixar passar les hores de més calor del dia. Llavors, senyor, van passar pel camí uns cinc cents carros, un rere l'altre. Un home que seguia la caravana se li va acostar i va dir-li:

-Has vist passar el gran número de carros que ha passat davant teu, senyor?

Alara Kalama va respondre:

-No, no he vist res, amic.

-Però, amb tota certesa, hauràs escoltat el soroll?

-No, no he escoltat res, amic.

-Així, segurament estaves dormint.

-No, amic, no estava dormint.

-Llavors, venerable senyor, estaves conscient i despert?

-Sí, amic.

Llavors l'home li va dir:

-De manera que mentre estaves despert i conscient: No has vist el gran número de carros que na passat, ni has escoltat el soroll, malgrat que la roba que portes és ben plena de la pols que els carros han produït?

-Així és, amic.

I quan l'home va marxar, venerable senyor, pensava: «És meravellós, és realment prodigiós, l'estat de calma mental en el que viuen els que s'han retirat del món mundà!». I, llavors, va néixer en ell, una gran fe envers Alara Kalama i va seguir aquest camí.

(4.28)(193) -Diguem Pukkusa, què és més difícil de trobar? A un home que, en estat de vigília no pot veure un gran número de carros que passen un rere l'altra davant seu o un home que en estat de vigília en mig d'una tempesta amb pluja, llamps i trons, no pot veure-la ni escoltar-la?

(4.29) -Que són, venerable senyor, cinc cents carros o sis cents, set cents, vuit cents, nou cents, mil o cent mil carros, comparat amb això?

(4.30) -En certa ocasió, Pukkusa, quan vaig viure a Atuma, vaig establir la meva residència en el graner que allí hi havia. Llavors va començar a ploure abundantment i es van sentir trons i veure llamps. Dos camperols, que eren germans van ser assassinats junt amb quatre bous a prop del graner. És per aquesta raó que molta gent va venir des d'Atuma a l'indret on van succeir els fets.

(4.31) -En aquells moments, Pukkusa, jo estava fent un tomb pels voltants del graner i un home alt dels nouvingut, va apropar-se i em va saludar respectuosament.

(4.32) Jo li vaig preguntar:

-Amic, què fa tanta gent per aquí?

Ell va respondre:

-No fa massa, venerable senyor, ha fet un xàfec acompanyat de llamps i trons i dos germans camperols han estat assassinats a prop del graner, junt amb quatre bous. És per això que s'ha reunit aquí tanta gent vinguda des de Atuma. Però vostè, venerable senyor, on era quan varen succeir aquests fets?

-Estava just aquí, amic.

-I no va veure res?

-No no vaig veure res, amic.

-Però, de ben segur, vostè haurà escoltat el remor dels trons i la pluja, oi?

-No, no he sentit res, amic.

-Llavors, venerable senyor, vostè estava adormit.

-No, amic, no estava dormit.

-Així, vostè estava despert?

-Si amic.

Llavors, l'home va dir:

-Així que mentre plovia i tronava, vostè no ho ha vist?

-Així és, amic.

(4.33) I quan aquest home, en Pukkusa, va marxar, en el seu cap rondaven aquests pensaments: «És un fet meravellós, realment increïble, l'estat de calma mental, en el que es troben els homes que han abandonat el món mundà». Llavors, va néixer en ell una gran fe en mi i, saludant-me respectuosament, va enretirar-se, mirant de situar-se sempre a la meva dreta i va seguir aquesta via.

(4.34) Quan això va ser dit, Pukkusa, el Malla, va dir al benaurat:

-La fe que vaig professar envers Alara Kalama, venerable senyor, s'ha disgregat en l'aire o ha desaparegut com si se l'hagués endut el corrent, riu avall. Fantàstic, venerable senyor, meravellós, venerable senyor! És com si el benaurat hagués alineat allò que estava tort, o com si hagués donat a conèixer allò que era ocult, o com si li ensenyés el camí a algú que s'havia extraviat, o com si encengués un llum enmig de la foscor, per a que, tots aquells que tenen ulls, puguin veure. És així com, el benaurat, exposa el dharma de diferents maneres. Es per aquesta raó que, jo prenc el refugi en el benaurat, en el dharma i en el shanga. Que el benaurat m'accepti com deixeble, si us plau, com algú que va prendre aquest refugi fins la fi de la seva vida.

(4.35)(194) Tot seguit, Pukkusa, el Malla, va dirigir-se a un home, i va dir:

-Porta'm d'una vegada, un parell de capes daurades, preparades per ser utilitzades.

L'home va respondre:

-Que així sigui, senyor.

I quan les capes van arribar, Pukkusa, el Malla, les va oferir al benaurat, tot dient:

-Que el benaurat accepti aquesta ofrena de la meva part, sis plau, per la seva compassió.

Llavors, el benaurat va dir:

-Cobreix-me amb una d'elles i dona l'altra a Ananda.

-Que així sigui, venerable, senyor.

I va cobrir al benaurat amb una d'elles i amb l'altra va cobrir a Ananda.

(4.36) Llavors, el benaurat, va instruir a Pukkusa, el Malla, en el dharma, el va inspirar, recolzar i omplir d'alegria. Després d'això, Pukkusa es va llevar del seient i va marxar, mirant sempre que el benaurat quedés a la seva dreta.

(4.37)(195) Tan aviat com Pukkusa, el Malla, hagué partit, el venerable Ananda va posar correctament la capa daurada sobre el cos del benaurat. Però quan va fer-ho, la lluentor de la capa va disminuir notablement.

Llavors, el venerable Ananda, va dir al benaurat:

-És increïble, venerable senyor! Com brilla la pell clara del Tathagata! La capa daurada, quan és disposada sobre el cos del Tathagata perd lluentor!

-Així és, Ananda. Heus aquí que hi ha dues ocasions, en les que la pell del Tathagata apareix especialment clara i radiant. Quines son aquestes ocasions? La nit, en la que, Ananda, el Tathagata arriba a ser plenament despert amb la suprema il·luminació sense comparació i, la nit en la que el Tathagata abasta el darrer nirvana, en la que no hi ha més elements

d'aferrament. Aquestes són les dues ocasions en les que la pell del Tathagata apareix especialment clara i radiant.

(4.38) -Es per aquest motiu, Ananda, que avui, de nit, a tocar de la matinada, en el bosc dels Malla que hi ha a prop de la població de Kusinara, el Tathagata abastarà el paranirvana. De manera que, Ananda, anem al riu Kakuttha.

-Molt bé, venerable senyor -va respondre Ananda.

Dues capes daurades fou la ofrena de Pukkusa,

però la pell del mestre era més radiant i clara,

que la seva vestimenta.

(4.39)(196) Llavors, el benaurat va anar al riu Kakuttha a retrobar el grup gran de deixebles. En el riu es va banyar i beure. Un cop sec va anar al bosc de Mangos, on era el venerable Cundaka, i li va dir:

-Sis plau, plega el meu hàbit en quatre i posa-la al terra. Estic cansat i vull reposar una estona.

-Així sigui, senyor -va respondre Cundaka i va doblegar la roba en quatre i la va col·locar sota del benaurat.

(4.40) I el benaurat va jeure del costat dret, en la postura del lleó, descansant amb un peu sobre l'altra. Després, es va disposar mentalment, a estar conscient i atent i amb la consciència clara. El venerable Cundaka en va ser testimoni, ja que estava assentat davant seu.

(4.41) *El Buda va arribar al riu Kakuttha,*

riu d'aigües fresques i netes;

on es va endinsar dins del corrent transparent,

el Buda -el més elevat mestre del món sencer-,

havent-se banyat i begut,

es va llevar,

rodejat de deixebles i seguidors,

guiant-los a tots,

proclamant les santes veritats,

va caminar cap al bosc dels mangos.

Un cop allí va parlar al venerable Cundaka:

«Sis plau, doblega en quatre parts la meva capa i col·loca-la sota meu».

Llavors, el venerable, ràpid com el raig,

s"esmerçà en fer allò que li havia estat demanat,

cansat, el senyor, reposà sobre el terra,

i Cundaka va romandre assegut davant seu.

(4.42)(197) Aquesta vegada, el benaurat va dir-li a Ananda:

-Ananda, podria ser que Cunda, el ferrer, experimentés sentiments de culpa si pensa que, a causa del menjar que ens va oferir, jo vaig abastar el nirvana final. Però, la seva sensació de culpabilitat ha d'èsser calmada dient-li que, en realitat, gràcies al seu generós àpat, el Tathagata ha abastat el nirvana final. Amic Cunda, jo li he sentit a dir al benaurat, personalment, que hi ha dues grans ofrenes que donen un gran resultat i augmenten el mèrit, i que són millors que les altres. Quines són aquestes dues ofrenes? El menjar que se li ofereix al Tathagata abans d'abastar el despertar i l'àpat que li ofereix abans del paranirvana. Aquestes dues són les grans ofrenes que donen molt de fruit i produeixen un gran resultat i que són més lloables que les altres. La obra de Cunda, condueix a una llarga vida, a la bona sort, a la felicitat, a la fama, al cel i al domini. D'aquesta manera, Ananda, s'ha de calmar el remordiment de Cunda.

(4.43) Llavors, el benaurat, havent aclarit això, va realitzar aquesta solemne declaració:

El generós fa créixer el mèrit,

qui sap tenir control sobre sí mateix, controla l'odi,

qui és mestre de la virtut, evita l'error,

i extirpa la voracitat i el rebuig,

així com tota falsa il.lusió,

i roman en pau.

Part 5:
A kusinara

26. Yamakasala - Arbres bessons

(5.1)(198) Aquest cop, el benaurat va dir-li al venerable Ananda:

-Vine Ananda, creuem a l'altra bora del riu Hirannavati i anem al bosc dels Malla que hi ha a prop de Kusinara.

-Que així sigui, venerable senyor -va respondre el venerable Ananda.

I el benaurat va creuar la riba seguit d'un nombrós grup de deixebles. Un cop al bosc dels Malla, li va dir a Ananda:

-Sis plau, Ananda, prepara'm un lloc on dormir entre els arbres bessons amb la capçalera dirigida cap el nord. Estic cansat i vull estirar-me.

-Si, senyor -va respondre el venerable Ananda i va fer el que li havia demanat el benaurat.

Llavors, el benaurat, va estirar-se del costat dret, prenen la postura del lleó, amb una cama sobre l'altra. Seguidament, es va disposar a estar conscientment atent i amb la ment clara.

(5.2) En aquell instant, els arbres bessons que hi havia en aquell indret, es van cobrir de flors, tot i que encara no tocava. Es va produir, llavors, una pluja de flors de coral celestial que va caure sobre el cos del Tathagata per retre-li homenatge. També queien flors de sàndal perfumades, des del més alt, que acaronaven el seu cos. I també va sonar una musica celestial en homenatge al Tathagata.

(5.3)(199) I el benaurat es va dirigir al venerable Ananda amb aquestes paraules:

-Ananda, vet aquí que els arbres bessons s'han cobert de flors, tot i no ser l'època de l'any habitual. I vet aquí que hi ha una pluja de flors que cau sobre el cos del Tathagata; flors que cauen i acaronen el seu cos, fent-li un homenatge. Flors de sàndal perfumat que cauen de ben amunt, en homenatge al Tathagata. I una música celestial sona en homenatge al Tathagata.

No creus, Ananda, que el Tathagata ha d'ésser respectat, venerat, estimat, honrat i lloat acuradament? Qualsevol practicant, laic o celibe, home o dona, que roman fermament arrelat al dharma, viu rectament d'accord amb el dharma i segueix la via del dharma, ho fa. Així, doncs, Ananda,

aquesta és la disposició que hauríeu de conrear tots vosaltres: «romandrem en el dharma, viurem d'accord al dharma i seguirem la via del dharma».

27. Upavanathera - El vell home d'Upavana

(5.4)(200) En aquesta ocasió, el venerable Upavana, estava parat just davant del benaurat, mentre el ventava. I el benaurat el va renyar tot dient:

-Fes-te a un costat, Upavana, no et quedis parat davant meu.

Llavors, el següent pensament, va sorgir en la ment d'Ananda: «Upavana ha estat servint al benaurat, de ben a prop i en tot moment, des de fa molt de temps. I, tot i així, just ara al final de la seva vida, el benaurat l'ha renyat. Quina és la raó? Per què, el benaurat ha renyat a Upavana dient-li: «Fes-te a un costat, no et quedis parat davant meu?»

(5.5) I el venerable Ananda va compartir el seu pensament amb el benaurat i el benaurat va respondre:

-Ananda, tots el devas dels deu sistemes del món, s'han reunit per veure al Tathagata. A una distancia de dotze yojanas al voltant del bosc dels Mallas, no hi ha ni un sol indret, ni tant sols el lloc més amagat i petit, que no estigui ocupat per poderoses divinitats. I aquestes divinitats, Ananda, s'estan queixant:

-hem vingut des de molt lluny per veure al Tathagata. És inusual que els Tathagatas, els arahants i els plenament il·luminats arribin al món. I en aquest dia, durant la darrera part de la nit, esdevindrà el paranirvana del Tathagata. Tot i així, aquest deixeble amb poder, s'ha parat just davant del benaurat i el tapa, de manera que, just ara, al final del trajecte, ens veiem privats de veure'l.

Això és, Ananda, el que les divinitats reclamen.

(5.6)(201) -Però senyor, quina mena de deïtats esteu veient?

-Aquí hi ha deïtats, Ananda, a l'espai i a la terra. N'hi ha que ploren i s'estiren dels cabells. N'hi ha que aixequen els braços i gemeguen. N'hi ha

que es deixen caure al terra i, arrossegant-se d'un costat a l'altra, es lamenten:

-Massa d'hora passa, el benaurat, a l'altra riba i abasta el paranirvana! Massa d'hora! Massa d'hora l'ull del mon ha de desaparèixer!

Però aquelles deïtats que han estat alliberades de les passions, que estan conscientment atentes i amb clara comprensió, reflexionen d'aquesta manera: «les coses compostes son impermanents. Qué més es pot esperar?»

28. Catusamvejaniyathana – Quatre indrets a recordar amb veneració

(5.7)(202) El venerable Ananda va dir:

-Anteriorment, venerable senyor, els deixebles que passaven la temporada de pluges a diferents llocs, tenien per costum venir a veure al Tathagata per retre-li homenatge i nosaltres ens beneficiàvem al rebre'ls i associar-nos a ells. Però a partir d'ara, venerable senyor, quan el Tathagata ja no hi sigui, no rebrem més aquest benefici tan gran.

(5.8) -Ananda, hi ha quatre indrets que una persona compassiva hauria de conèixer i venerar amb reverenciar. Quins són aquests quatre indrets?

El primer és el lloc on va nàixer el Tathagata. Aquest és l'indret que la persona compassiva hauria de visitar i reverenciar. El segon és el lloc on el Tathagata va despertar. Aquest és l'indret que la persona compassiva hauria de visitar i venerar. El tercer és el lloc on el Tathagata va posar en moviment la roda del dharma. Aquest és l'indret que la persona compassiva hauria de visitar i venerar. El quart lloc és l'indret on el Tathagata va abastar l'estat perfecte del nirvana, sense cap element a que aferrar-se. Aquest és l'indret que la persona compassiva hauria de visitar i venerar.

Aquests son, Ananda, els quatre indrets que una persona compassiva hauria de visitar i conèixer amb el sentiment de reverència en el cor. Ananda, a aquests llocs hi aniran els practicants i els seguidors compassius cel·libes i també els laics i diran: «Aquí va nàixer el Tathagata! Aquí el Tathagata va abastar la il·luminació plena quan va

despertar! Aquí el Tathagata va posar en moviment la sublim roda del dharma! Aquí el Tathagata va abastar el perfecte estat de nirvana, havent destruit tot rastre d'aferrament!» I qualsevol que mori durant una d'aquestes peregrinacions, amb el cor compassiu i fermament arrelat en el dharma, renàixera en el regne de la felicitat celestial.

29. Anandapucchakatha - Les preguntes d'Ananda

(5.9)(203) Llavors, el venerable Ananda va preguntar-li al benaurat:

-Com, venerable senyor, hauríem de comportar-nos en els assumptes relacionats amb dones?

-Absteniu-vos de mirar-les, Ananda.

-Però, venerable senyor, i si ja les haguéssim vist?

-Absteniu-vos de parlar amb elles, Ananda.

-Però, venerable senyor, i si ja haguéssim fet tal cosa?

-Llavors, Ananda, estigueu ben atents.

(5.10)(204) Llavors, el venerable Ananda va preguntar-li al benaurat:

-Com, venerable senyor, hem d'actuar pel que fa al cos del Tathagata?

-No malgasteu el temps, Ananda, en venerar el cos del Tathagata. En comptes d'això, Ananda, hauríeu de mirar pel vostre propi cos.Amb perseverancia i determinació, hauríeu de procurar el vostre propi benestar. D'altres devots, brahmans, homes nobles i savis de família, s'encarregaran de venerar el meu cos.

(5.11)(205) Llavors, el venerable Ananda va dir:

-Però com, venerable senyor, hauria de ser honorat el cos del Tathagata?

-De la mateixa manera que el cos d'un monarca universal.

-Però com ha de ser tractat el cos d'un monarca universal?

-Ananda, el cos del monarca universal, primerament, s'ha de embolicar en una roba blanca i nova, feta amb lli i, després, se'l cobreix amb una peça de llana. Això s'ha de repetir cinc centes vegades i, seguidament,

s'ha de posar el cos del monarca universal en un recipient d'or perfumat amb aromes del bosc, cobert per un altre recipient d'or. Així, Ananda, el cos del monarca universal és incinerat en la pira. També es basteix una stupa en el punt on els camins es creuen, on s'hi guarden les cendres. Això és el que s'ha de fer, Ananda, amb el cos del monarca universal i també amb el del Tathagata: en el punt on els camins es creuen, s'ha de bastir una stupa pel Tathagata. I qualsevol que porti penjolls, encens o perfum de sàndal a aquest lloc, o li ret homenatge, estant la seva ment calmada, obtindrà benestar i felicitat per molt de temps.

30. Thuparahapuggala – Persones dignes de ser honrades amb una stupa

(5.12)(2016) -Ananda, hi ha quatre tipus de persones que són dignes d'una stupa. Com son aquests quatre tipus de persona? El Tathagata, l'Arahant, plenament despert és digne d'una stupa; el buda silenciós és digne d'una stupa; el deixeble del Tathagata plenament despert és digne d'una stupa i el monarca universal, també, és digne d'una stupa.

I per què, Ananda, el Tathagata -l'arahant plenament despert-, és digne d'una stupa? Doncs perquè al pensar que aquesta és la stupa del Tathagata, de l'arahant plenament despert, el cor de moltes persones s'omplirà de serenor i felicitat. I tots ells, amb la ment calmada, fermesa i fe, quan el seu cos desaparegui, després de la mort, renaixeran en el regne de la felicitat celestial.

I també quan pensin: «aquesta és la stupa del Buda silenciós o aquesta és la stupa del deixeble del Tathagata plenament il·luminat i despert o aquesta és la stupa del just i recte monarca universal, que va governar d'acord amb el dharma», el seu cor es calmarà i s'omplirà de joia. I amb la ment tranquil·la i amb una fe ferma, quan el seu cos desaparegui, després de la mort, renaixeran en el regne de la felicitat celestial. És per aquest motiu que aquests quatre tipus de persones mereixen tenir una stupa.

31. Anandaacchariyadhamma – Trets meravellosos d'Ananda

(5.13)(207) Llavors, el venerable Ananda va entrar en la seva cambra i recolzat en el marc de la porta va plorar dient:

-Encara sóc un aprenent i necessito esforçar-me molt per realitzar la perfecció. Però, ai! el meu mestre, que sempre ha estat tan compassiu amb mi, està a punt de morir.

Llavors, el benaurat va demanar a ***un*** deixeble que portés al venerable Ananda a prop seu:

-Ves a cercar a Ananda, amic, i digues-li que el seu mestre el demana.

-Que així sigui, venerable senyor.

I el deixeble va anar a cercar-lo i li va comunicar, a Ananda, el que el benaurat havia dit. Seguidament, el venerable Ananda, es va acostar al benaurat i, abaixant el cap respectuosament per saludar-lo, va seure a la seva bora.

(5.14) Llavors, el benaurat va dir-li al venerable Ananda:

-Ananda, ja n'hi ha prou de plorar tant i lamentar-se. No us he ensenyat, des del principi, que tot el que és estimat i volgut, està subjecte a canvi i mort? No us he ensenyat, també, que tot el que ha nascut, el que existeix i el que és complex i compost haurà de descomposar-se i canviar? Com pot, doncs, algú demanar que «no hi hagi més dissolució»? És obvi que tal cosa no podria succeir! Tu, Ananda, has servit al Tathagata, durant molt de temps, amb amor compassiu i amabilitat. L'has servit amb fets, paraules i pensaments generosos plens de gentilesa i bon cor. Has acumulat ***u***n gran mèrit, Ananda! Ara només has de perseverar en aquesta direcció i aviat tu també seràs lliure d'impureses.

(5.15)(208) Llavors, el benaurat va dir als seus deixebles:

-Estimats amics, tots els budes del passat, els benaurats, els arahants, els plenament desperts han tingut excel·lents ajudants devots, molt semblants -tal com jo he tingut-, a Ananda. I, de la mateixa manera, amics, els budes, els benaurats, els arahants, els plenament desperts que vindran en el futur, també tindran aquesta classe d'ajudants, excel·lents i devots.

-Companys, Ananda és competent i assenyat. Coneix el moment just, en el que els aprenents han de veure al Tathagata, sap quan l'han de veure les dones aprenents i, també, els homes i dones casades. Coneix el temps propici pels reis i els ministres d'estat, també pels mestres d'altres tradicions i els seus seguidors.

(5.16)(209) -Companys, Ananda reuneix les quatre qualitats poc comuns i excepcionals. Quines són aquestes quatre qualitats? Quan una comunitat d'aprenents s'acosta, senten joia en veure'l. I quan els parla del Dharma, gaudeixen amb la seva ensenyança i quan deixa de parlar s'entristeixen. El mateix passa quan venen les dones aprenents o els laics i les laiques: tots ells frueixen en veure'l; quan els parla del Dharma, gaudeixen amb la seva ensenyança i quan deixa de parlar s'entristeixen.

Aquestes quatre qualitats excepcionals i poc freqüents, també poden trobar-se en un il·luminat. Quines són aquestes quatre qualitats? Quan una comunitat de nobles practicants s'acosta a veure a un il·luminat, senten joia en veure'l. Quan ell parla, gaudeixen escoltant-lo i quan deixa de parlar s'entristeixen. Així que aquestes quatre qualitats excepcionals i poc freqüents, també es troben en un il·luminat.

Companys, aquestes quatre nobles qualitats, excepcionals i infreqüents, també les comparteix l'Ananda.

32. Mahasudassanasuttadesana – Discurs amb Maha Sudassana

(5.17)(210) Quan això va ser dit, el venerable Ananda es va dirigir al benaurat amb aquestes paraules:

-No fora bo que el benaurat acabés els seus dies en aquesta insignificant localitat, perduda en un bosc de la perifèria. Hi ha, venerable senyor, grans ciutats com Campa, Kosambi, Rajagaha, Savatthi, Saketa i Varanasi, en les quals seria més escaient que el benaurat acabés els seus dies. Totes aquestes ciutats són habitades per nobles rics, brahmans i homes de família que, com a devots del Tathagata, s'encarregarien d'honrar les seves restes, adequadament.

-No diguis això, Ananda. No diguis aquesta «insignificant localitat perduda en un bosc de la perifèria de la província».

(5.18)-Fa molt de temps, Ananda, aquí hi vivia un rei anomenat Maha Sudassana, monarca universal, rei de la rectitud, conqueridor de les quatre regions del món que va unificar en un sol regne i, per tal cosa, li foren atorgades les set pedres precioses. I aquest rei, Ananda, va establir la seva llar aquí a Kusinara -indret que en aquell temps era conegut com Kusavati-, i el seu regne feia dotze ióyanes d'est a oest i set ióyanes de sud a nord.

I la capital Kusavati, Ananda, havia estat poderosa, molt poblada i visitada i prospera i disposava de tota mena de menjar, en abundància. Com la capital reial de les divinitats, així era Kusavati: poderosa, molt poblada i visitada i prospera i disposava de tota mena de menjar, en abundància.

En la ciutat de Kusavati, Ananda, s'escoltaven constantment els deu sons: el dels elefants, els cavalls, el carruatges, el repicar dels tambors i els timbals, els sons dels llaüts i els címbals, les veus dels cantants, les ovacions, els aplaudiments i els crits de «mengeu, beveu i gaudiu».

(5.19) -Ananada, acostat a Kusinara i digue'ls als Mallas:

-Avui, amics -durant la darrera part de la nit-, el Tathagata abastarà el paranirvana. Veniu, vasetthes, apropeu-vos i eviteu patir remordiments pensant: «en la nostra pròpia ciutat, el Tathagata ha abastat el paranirvana i nosaltres no hem estat a temps de veure'l per darrer cop amb vida».

-Que així sigui, venerable senyor -va respondre el venerable Ananda, i prenent el seu bol i el seu hàbit va sortir cap a Kusinara.

33. Mallanamvandana – Homenatge dels Mallas

(5.20)(211) Els Mallas estaven reunits en la sala del concili on es trobaven per debatre els assumptes públics. El venerable Ananda es va acostar a ells i els va dir:

-Avui, vasetthas, durant la darrera part de la nit, el Tathagata abastarà el seu paranirvana. Acosteu-vos, doncs, vasetthas, no fos cas que després experimentessiu remordiments pensant: «el Tathagata ha abastat el paranirvana en la nostra pròpia ciutat i nosaltres hem fallat en no veure'l abans de morir».

(5.21) Quan els Mallas van sentir les paraules del venerable Ananda es van entristir molt i el seu cor va experimentar dolor i pena: tant ells i les seves dones, com els seus fills i les seves dones. Alguns, despentinats i amb les mans alçades, ploraven desesperats. D'altres, rodolant pel terra com bojos, bramaven: massa d'hora, passa el benaurat, al seu paranirvana! Massa d'hora, passa el benefactor, al seu paranirvana! Massa d'hora, s'apaga la vista de l'ull del món!

I així, dolguts i plens de dolor, els malles, els seus fills, les seves dones i les dones dels seus fills, anaren al bosc on es trobava, ja de tornada, el venerable Ananda.

(5.22) I llavors, el següent pensament, va presentar-se en la ment d'Ananda: «si deixo que els Mallas circulin, un a un, davant del benaurat, es farà fosc abans de que tots hagin pogut retre-li homenatge. Per tant, els dividiré en grups -formats pels clans familiars-, per a que es presentin amb aquestes paraules: «els Mallas d'aquest nom i l'altre, venerable senyor, junt amb les seves dones, fills, amics i ajudants, es prostren als vostres peus per retre un darrer homenatge».

I el venerable Ananda, va dividir als Mallas en grups de clans familiars, per a que es presentessin així, al benaurat. D'aquesta manera, va aconseguir que tots estiguessin en presencia del benaurat abans que passés la primera part de la nit.

34. Subhaddaparibbajakavatthu – Història del asceta errant Subhadda

(5.23)(212) En aquella ocasió, un asceta errant anomenat Subhadda era, de pas, a Kusinara on va sentir a dir: «avui, durant la tercera part de la nit, l'asceta Gotama, abastarà el seu para-nirvana».

Llavors, aquest pensament, va aparèixer en la seva ment:«he escoltat, en boca dels vells savis i dels venerables ascetes errants -mestres dels

mestres-, que l'aparició dels Tathagatas i arahants, plenament desperts, succeeix en comptades ocasions. I avui, en la tercera part de la nit, el Gotama abastarà el paranirvana. Ara mateix, ha sorgit un dubte en el meu cor i estic segur que els asceta Gotama podria dissipar-la».

(5.24) Llavors, l'asceta rodamón Subhadda, va anar al bosc -al parc d'esbarjo dels Mallas-, i es va apropar a Ananda per tal de compartir amb ell les seves cabòries. I va dir:

-Amic Ananda, seria molt útil que em permetessis entrar en contacte amb l'asceta Gotama.

El venerable Ananda va respondre així a la petició de Subhadda:

-Ja n'hi ha prou, Subhadda, no molestis al Tathagata. El benaurat està cansat.

Si més no, l'asceta Subhadda, va demanar el mateix per segona i tercera vegada i, Ananda, per segona i tercera vegada, no li va permetre fer-ho.

(5.25) (213) I el benaurat, havent escoltat la conversa entre el venerable Ananda i l'asceta rodamón Subhadda, el va fer venir i li va dir:

-Prou, Ananda! No rebutgis més a Subhadda. Subhadda ha de poder estar en la meva presència. Tot el que ell em pregunti, servirà pel seu despertar i no pas per molestar al Tathagata. I tot el que el Tathagata respongui, servirà per ampliar la seva comprensió.

Llavors, Ananda, va dir-li al asceta Subhadda:

-Acostat, amic Subhadda, el benaurat et dona permís.

(5.26) Tot seguit, l'asceta Subhadda es va apropar al benaurat i el va saludar respectuosament. Un cop intercanviades les salutacions de rigor, l'asceta rodamón Subhadda va asseure's a la bora i va dir-li al benaurat:

-Venerable Gautama, hi ha diversos ascetes i brahmans que són el cap de nombroses comunitats de deixebles, que tenen molts seguidors, que són líders d'escoles de renom, estimats per la gent, mestres com Purana Kassapa, Makkhali Gosala, Ajita Kesakambali, Pakudha Kaccayana, Sañjaya Belatthiputta, Nigantha Nataputta. Tots ells han abastat la

il·lumniació tal com cadasqu'un d'ells afirma, o potser, cap d'ells l'ha abastat o, potser alguns si i els altres no?

-Prou Subhadda! Deixa ho estar. No té massa importància si alguns d'ells han abastat la il·luminació o no, o alguns si i els altres no, etc. Jo t'ensenyaré el dhamma, Subhadda, escolta atentament que parlaré.

-Que sigui com tu vols, senyor.

(5.27)(214) I el benaurat va dir aquestes paraules:

-En qualsevol ensenyança de la disciplina, Subhadda, en la que no s'hi trobi l'octuple noble camí, tampoc hi trobarem a un veritable asceta, en cap dels quatre graus de santedat. Si més no, Subhadda, en qualsevol ensenyança de la disciplina en la que s'hi trobi l'octuple noble camí, també hi trobarem un asceta de primer, segon, tercer i quart grau de santedat. Ara bé, en aquesta ensenyança de la disciplina, també s'hi troba l'octuple noble camí, per això també s'hi troben els veritables ascetes, tant de primer, segon, tercer com quart grau de santedat. Si més no els altres mestres, estan mancats dels veritables ascetes. Però si en aquest sistema, Subhadda, els monjos tan sols visquessin rectament, el món no estaria privat d'arahants.

Tenia vint i nou anys,

quan vaig renunciar al món per cercar el bé.

Cinquanta i un anys han passat des de llavors,

i en tot aquest temps m'he mantingut en la vida errant,

en el regne de la virtut i la veritat,

fora del qual no hi ha veritables ascetes

(de qualsevol dels quatre graus de santedat).

Altres escoles es veuen privats d'ells.

Però si els monjos visquessin rectament,

el món no estaria privat dels arahants.

(5.28)(215) Quan això va ser dit l'ascceta errant Subhadda va dir-li al benaurat aquestes paraules:

-Excel·lent, venerable senyor, realment increïble, venerable senyor! Amb aquestes paraules, el benaurat ha redreçat allò que era tort, i donat a conèixer el que estava ocult, i mostrat el camí a qui s'havia perdut, i encès una llàntia per a que els que tenen ulls puguin veure en la foscor. Així és com el benaurat exposa el dharma de diferents maneres. És per això que jo prenc refugi en el benaurat, en el dharma i la shanga. Que el benaurat m'accepti, sis plau, dins la shanga i em concedeixi l'alta ordenació.

(5.29) -Subhadda, qualsevol que, anteriorment, hagi practicat un altre credo i vulgui ser admès en aquesta ensenyança i disciplina, hauria de passar un temps de prova de quatre mesos. En acabar el quart mes de prova, si els monjos estan satisfets amb ell, li concedeixen l'admissió i l'alta ordenació com monjo però, en aquest cas, Subhadda, reconec que es pot fer una distinció.

-Senyor, si els que, anteriorment, han estat seguidors d'altres disciplines i pretenen ser admesos per rebre l'alta ordenació -i formar part de la shanga-, han hagut de passar quatre mesos de prova, jo vull passar-ne quatre anys, abans de ser admès. I si al quart any, els monjos estan satisfets amb mi, que em concedeixin l'alta ordenació i l'admissió com a monjo.

Però el benaurat va cridar al venerable Ananda i li va dir:

-Ananda, admet a Subhadda en el shanga.

-Que així sigui- va respondre, Ananda.

(5.30) Llavors, l'asceta errant, Subhadda li va dir al venerable Ananda:

-Amic Ananda, és una benedicció i un gran benefici per vosaltres, que hagueu rebut la consagració com deixebles, davant mateix del mestre.

I va succeir que, també, l'asceta errant Subhadda, fou admès i va rebre l'ordenació en presencia del benaurat. Un cop ordenat, el venerable Subhadda va romandre en soledat, atent, fervent i amb determinació. I, en poc temps, va abastar la meta suprema, mitjançant la qual, l'iluminat abandona, encertadament, la vida de família, per tal de viure sense llar, havent realitzat la vida santa, i el màxim coneixement de si mateix. Va

saber que: «ja no hi haurà un nou naixement, la vida santa ha estat viscuda; no hi ha res més a fer. I, més enllà d'aquesta vida, no hi ha res.»

Així, el venerable Subhadda, va arribar a ser un amb els arahants, i va ser els darrer deixeble convertit pel mateix benaurat.

6. Part 6: La mort

35.Tathgatapacchimavaca – Darrera exhortació del Tathagata

(6.1)(216) En aquella ocasió, el benaurat va dirigir-se a Ananda amb aquestes paraules:

-Pot ser, Ananda, que sorgeixi en la teva ment el següent pensament: «s'ha acabat l'ensenyança! el mestre ja no és entre nosaltres». Però això no és així. Allò que jo he ensenyat i anomenat, dharma i disciplina, serà el teu mestre quan jo ja no sigui aquí.

(6.2) -I tot i que ara, Ananda, els monjos es dirigeixen l'un a l'altra amb el nom d'amic, això deixarà de ser així després que jo mori. El monjo més gran, haurà de dirigir-se al seu subaltern pel seu nom de pila o utilitzant

el terme «amic». Però els monjos joves hauran de dirigir-se als de més edat amb el respectuós terme «venerable senyor».

(6.3) -Si així ho desitgeu, Ananda, la shanga, pot abolir els regles menors o les de menys importància, quan jo ja no sigui aquí.

(6.4) -Ananda, quan jo ja no estigui aquí, s'ha d'imposar la màxima penalitat sobre el monjo c*hanna* (algú que creu que el dharma, el buda i la shanga són seus).

-Però quina és l'alta penalitat, senyor?

-El monjo *channa* te llibertat per dir el desitja o necessita dir, però els altres practicants no han ni de amonestar-lo, ni exhortar-lo ni dirigir-li la paraula.

(6.5)(217) Llavors, el benaurat, va dirigir-se als monjos amb aquestes paraules:

- Podria ser, amics, que algú de vosaltres tingui algun dubte o incertesa sobre el buda, el dharma o el shanga. Potser dubti sobre el camí a recórrer o sobre la practica. Si així fos, «feu-me preguntes» sis plau, no fos cas que algú tingui remordiments i, més endavant, pensi: «el mestre era amb nosaltres, cara a cara, i no li vam preguntar res».

Però quan tal cosa fou dita, els congregats van romandre en silenci. Llavors, per segona i tercera vegada, el benaurat, va dir als aprenents:

- Podria ser, amics, que algú de vosaltres tingui algun dubte o incertesa sobre el buda, el dharma o el shanga. Potser dubti sobre el camí a recórrer o sobre la practica. Si així fos, «feu-me preguntes» sis plau, no fos cas que algú tingui remordiments i, més endavant, pensi: «el mestre era amb nosaltres, cara a cara, i no li vam preguntar res».

Si més no, per segona i tercera vegada, els presents van romandre en silenci. Llavors, el benaurat va dir:

- Podria ser, amics, que ningú pregunti res, per respecte al mestre. Tracteu-lo, doncs com si fos un amic! Malgrat tot, els presents van romandre en silenci.

(6.6) I fou el venerable Ananda qui va dir:

- Això és meravellós venerable senyor, és fantàstic! Aquesta comunitat d'aprenents, té molta fe! Intueixo que aquí ningú té dubtes o incerteses al respecte del Buda, el dharma i la shanga. Tampoc hi ha dubtes sobre el camí i la pràctica.

-Dius aquestes paraules, Ananda, gràcies a la teva fe. Però el Tathagata, Ananda, sap amb certesa que d'entre tots aquests seguidors no n'hi ha cap que tingui dubtes o incerteses pel que fa al buda, el dharma i la shanga. Tampoc en tenen en relació al camí i la pràctica. Fins i tot el més petit d'aquests 500 practicants, Ananda, entrarà en el corrent, escaparà a la roina i despertarà.

(618)(218) I el benaurat es va dirigir als presents i va dir:

- Ara, amics, us dic que: «totes les coses condicionades estan destinades a desaparèixer. Estigueu atents i esforceu-vos en realitzar la vostra pràctica».

I aquestes foren les darreres paraules del Tathagata.

36. Parinibbutakatha – Narració del Paranirvana

(6.8)(219) Seguidament, el benaurat va entrar en el primer *Jhana*. I després, va entrar en el segon *Jhana*. Seguidament, va entrar en el tercer *Jhana*. I, després, en el quart *Jhana*. Deixant enrere el quart *Jhana*, va entrar en l'esfera de l'espai infinit i, tot seguit, en l'esfera de la consciència infinita. Deixant enrere la consciència infinita, va entrar en l'esfera del no-res. Deixant l'esfera del no-res, va entrar en l'esfera de la ni percepció, ni la no-percepció. Deixant enrere l'esfera de la ni percepció ni la no-percepció, va abastar la fi de la percepció i de les sensacions.

I el venerable Ananda li va dir al venerable Anuruddha:

-Venerable Anuruddha, al benaurat es mort.

-No amic Ananda, el benaurat no ha mort: ha entrat en l'estat de la fi de la percepció i les sensacions.

(6.9)

segueix .... Paciència.

Nota: algunes paraules pali s'han passat al sànscrit degut a la seva popularitat a occident: sutres (suttes), dharma (Dhamma), nirvana (Nibbana), etc. El traductor ha substituït la paraula "monjo" per “company, germà, amic, un dels nostres, deixeble, meditador, aprenent o practicant” pel motiu que a l'orient el coneixement espiritual, habitualment, es transmet directament de mestre a aprenent. Probablement és menys literal, però també molt menys restrictiu.

Font: transcripció basada en la transmissió oral dels deixebles del Tathagata, uns 500 anys després de la seva mort.

Observacions: el traductor va començar la traducció del present text el 04 de Gener de 2017.

Que tots els éssers s'alliberin i siguin feliços!

www.safecreative.org

Registre: 1610279569 67

Registre: 9-gen-2017 19:50 UTC

Breu glossari pali

Alfabet Pali:

a, ¯a, i, ¯ı, u, u¯, e, o, k, kh, g, gh, n˙, c, ch, j, jh, n˜, t ., t .h, d ., d .h, n ., t, th, d, dh, n, p, ph, b, bh, m, y, r, l, v, s, h, l ., m˙

Anapana: respiració inspirada i exhalada.

Anicca: no estable, transitori, no permanent. Una de les tres característiques de l'existència inherents a totes les coses condicionades: 1) no permanència (anicca); 2) sofriment (dukkha); 3) insubstancialitat, no jo (anatta).

Arahant: algú que ha abastat la santedat. L'estat més elevat.

Asubha: repulsiu. Desagradable. Allò que és descompon o podreix.

Dakkhinı: persona que veu, percep o sap.

Dana: caritat, donatiu, regal.

Dhamma: ensenyança, natura, veritat, moralitat, bona conducta.

Dhammika: just.

Dukkha: sofriment, dolor.

Jhana: grau de concentració mental. Meditació en un tema o objecte religiós.

Na, ni: no.

Nirodha: la fi. La Noble Veritat de la fi del sofriment.

Niketa, niketana: casa, llar.

Nikaya: grup, secta, classe, col·lecció.

Nikkaddhita: fet fora, expulsat.

Nibbana: lliure del desig, extinció de la cobdícia, l'odi i la ignorància; alliberació, estat joiós.

Sacsara: viatjar o fluir per diferents estats un cop i un altre. Transmigració.

Samyutta: recopilació.

Samudayasacca: segona Noble Veritat. La veritat de l'origen del patiment, que és causat per l'anhel, l'avidesa i el desig.

Sankara: deixalla, brossa.

Samadhi: meditació, concentració de la ment. Estat de consciència meditatiu o contemplació.

Siddhattha: mostassa. Ésser que ha complert la seva tasca. Ésser semi diví. Mag.

Siddhi: guany, premi, consecució.

Sila: pedra. Natura. Conducta o pràctica moral. Codi moral.

Shanga: comunitat o grup de deixebles.

Sutta: col·lecció d'aforismes en forma de manual. Fil.

Tathagata: algú que ha abastat la il·luminació.

Vipasanna: veure-hi molt clar. Meditació d'introspecció.

Vivasana: fi o la fi. Punt final.

Viveka: des-aferrament. Retir.

Yoni: origen de l'existència, òrgan sexual femení, coneixement.

Translated in Catalònia

2017 - 2018